

ŻYCIE RADOMSKIE

Nr 245 (2799)

NIEDZIELA, 12 — PONIEDZIAŁEK, 13 PAŹDZIERNIKA 1952 ROKU

CENA 30 gr

»Oddamy z zaufaniem głosy na najlepszych przedstawicieli narodu«

Społeczeństwo spotyka kandydatów na posłów Miasto i wieś realizują zobowiązania przedwyborcze

W całym kraju odbywają się w dalszym ciągu spotkania wyborców z kandydatami na posłów, witany serdecznie przez uczestników zebrań.

W Warszawie odbyło się spotkanie żołnierzy Wojska Polskiego z kandydatami na posłów: robotnikiem T. Sochą, kierownikiem działu produkcji w Prudnickich Zakładach Przemysłu Bawełnianego, nauczycielem S. Chlebą, kierownikiem szkół podstawowych w Głucholazach, rolnikiem W. Grabowskim, przewodniczącym spółdzielni produkcyjnej w Wilamowie oraz z kandydatami na zastępców posłów: J. Skrzyńskim, indywidualnym gospodarzem z pow. głubczyckiego i produkującym chłosem z pow. raciborskiego F. Kosteczką.

„My, żołnierze, nigdy nie zapomniemy tej doniosłej chwili, drodzy kandydaci na posłów — powiedział sz. M. Głab, syn małego chłopca z pow. zawierciańskiego — 26 października wszyscy z radością powitamy głosów na najlepszych naszych przedstawicieli, na tych, którzy nie szczędzą sił w pracy nad rozbudową dobrobytu całego narodu, na tych, którzy walczą o szczęście i rozkwit naszej Ojczyzny. Przyrzekamy, że wzmocnimy swoje wysiłki w wyszkoleniu bojowym. Będzie to nieugięty stać na straży pokojowych osiągnięć naszego narodu“.

Oklaski i okrzyki na cześć Wojska Polskiego i Marszałka Polski Konstantego Rokossowskiego były odpowiedzią na słowa mówcy.

9 bm. odbyło się spotkanie pracowników Mln. Spraw Zagr. z kandydatem na posła, przewodniczącym

PKOP, prezesem PAN prof. J. Dembowskim.

Prof. Dembowski w odpowiedziach na iluzne pytania zadane mu przez pracowników MSZ, nakreślił perspektywy rozwoju nauki polskiej, służącej pokojowi i postępowi.

Robotnicy stoczni i portu w Szczecinie tłumnie przybyli na spotkanie ze swymi kandydatami na posłów do Sejmu: I sekretarzem KW PZPR J. Jabłońskim, przodującym brygadzią portu J. Stachurą i kandydatem na zastępcę posła inżynierem stoczni Z. Hrutą.

„Oddam z zaufaniem swój głos na kandydatów Frontu Narodowego — powiedział inż. Krawczyk — ponieważ wiem, że Program Wyborczy Frontu Narodowego to wspaniała nasza przyszłość, to wspaniały rozwój myśli technicznej i techniki, to szczęście naszych dzieci. My, technicy nie musimy dłużej szukać pracy, lecz przełownie praca nas szuka, mamy szeroko otwartą drogę i olbrzymią pomoc Państwa przy tworzeniu nowego. Program Wyborczy Frontu Narodowego jest naszym własnym programem. Złożymy na niego swe głosy“.

We wsi Radłowo w pow. brzeskim odbyło się spotkanie ludności pochodzącej z tej wsi z kandydatem na posła do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej tokarzem Stanisławem Wojciechowskim.

„Wojciechowskiemu znamy tu wszyscy — mówił podczas spotkania J. Uryga. Pamiętamy jak wyszedł z naszej wsi do fabryki. Czytaliśmy i słyszeliśmy jak „Wojciechowski, chłopski syn, pierwszy zaczął stosować w Zakładach Mechanicznych w Tarnowie szybkościowe skrawanie, jak bił normy. Później dostał odznakę przodownika i Srebrny Krzyż Zasługi W“.

Tarnowie tak jak u nas na wsi postrafał zdobyć sobie szacunek i zaufanie. Jesteśmy pewni, znając go i ze wsi i z pracy w fabryce, że godnie będzie nas reprezentował w Sejmie, że nie zawiedzie naszego zaufania“.

Czyn 100-tys. włóknarzy łódzkich

Wśród 100 tys. włóknarzy łódzkich, którzy stanęli do czynu produkcyjnego dla poparcia Programu Wyborczego Frontu Narodowego i uczczenia XIX Zjazdu WKP(b) przodujące miejsce zajmuje załoga ZPB im. Dzierżyńskiego w Łodzi — inicjator zobowiązań w przemyśle włókienniczym.

Do czuwania nad realizacją zadań dziennych, dekadowych i miesięcznych powołano specjalne komisje społeczne. Zadaniem komisji jest nie tylko kontrolowanie wykonywania zobowiązań, lecz i wykrywanie przy czyn ew. niedociągnięć i usuwanie ich.

Już pierwszy etap realizacji zobowiązań we wrześniu br. zakończył się pięknym sukcesem załogi. Zobowiązania przypadające na ten okres wykonane zostały przez załogę przedziału średnioprzędnej w 106,37%, przedziału odpadkowej w 110,99%, tkalni — w 111,81%.

Dzięki realizacji zobowiązań plan wrześniowy załoga ZPB im. Dzierżyńskiego wykonała w przedziału średnioprzędnej w 102,54%, w przedziału odpadkowej w 101,35%, w tkalni zaś w 109,44%.

Cała załoga uczyniła olbrzymi wysiłek, aby uruchomić wszystkie ukryte dotychczas rezerwy. Współ-

działali przy tym ściśle z robotnikami członkowie personelu technicznego, majstrowie i inżynierowie.

W przedziału średnioprzędnej w ramach realizacji zobowiązań rozwinął się ruch wielowarstwowości. Przeciętna liczba obsługiwanych przez jedną przadkę wrzecion wzrosła we wrześniu br. w porównaniu z tym samym miesiącem ubr. z 625 do 1.000. W związku z Naradą Przodujących Kobiet Miast i Wsi wiele przadek i całych zespołów podjęło nowe zobowiązania.

Przedterminowe dostawy wsi dla Państwa

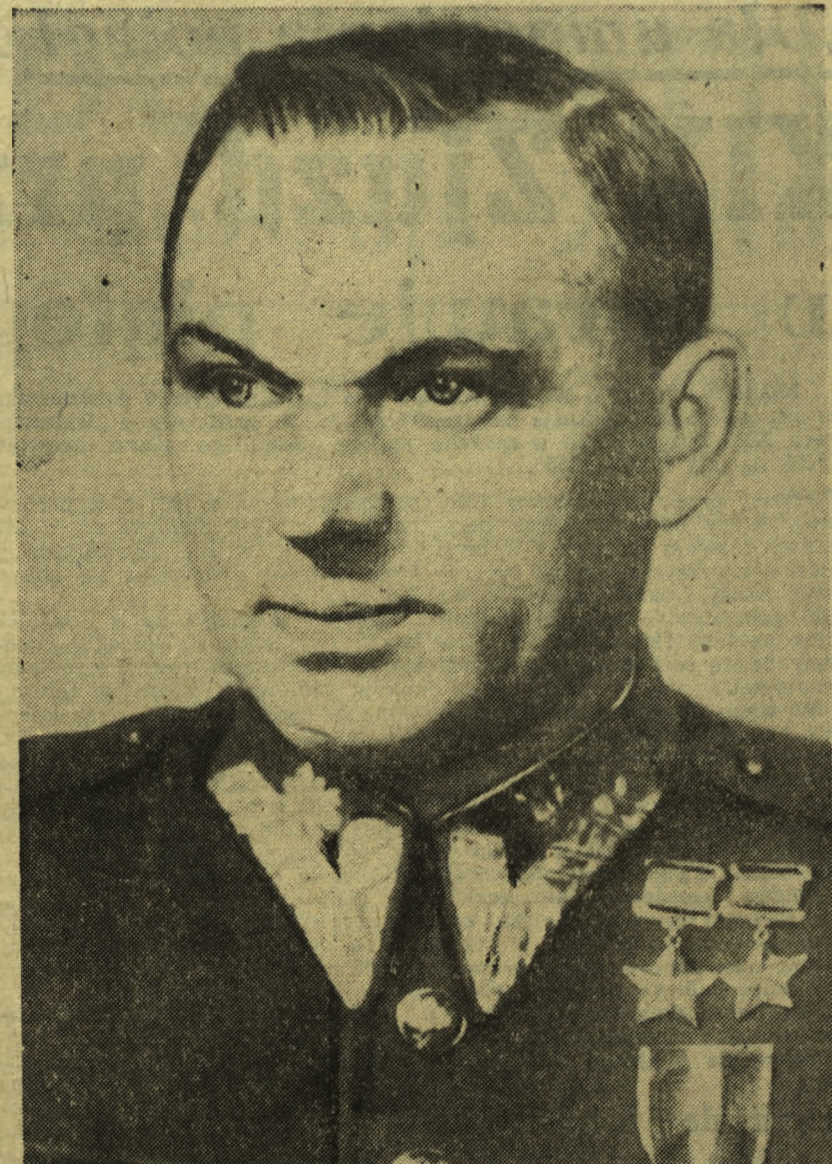
Pomyślnie realizują zobowiązania pracujący chłopcy wsi szczecińskiej. Według niepełnych danych gromady indywidualne i spółdzielnie produkcyjne zrealizowały już całkowicie 482 zobowiązania zespołowe.

M. In. zorganizowano 60 zespołowych dostaw zboża oraz 53 zbiorowe dostawy żywności. 30 zespołów zagospodarowało znajdujące się jeszcze w ich gromadach odłogi, a 8 gromad wyrównało zaległość finansową.

Chłopi z gromady Orzechowice w pow. choszczeńskim, realizując swe zobowiązanie zespołowe, dostarczyli 2 bm. 8.700 kg zboża ponad plan.

Poza realizacją zobowiązań zespołowych, wielu chłopów podjęło dodatkowo zobowiązania indywidualne. Na ogólną liczbę około 3 tys. takich zobowiązań, wykonano już 1.139.

12 października — Dzień Wojska Polskiego

9 lat temu pierwsza formacja Ludowego Wojska Polskiego — Dywizja im. Tadeusza Kościuszki — utworzona na ziemi radzieckiej dzięki braterskiej pomocy radzieckiej — stoczyła pod Lenino zwycięską bitwę z wspólnym polski i Związku Radzieckiego wrogiem: z najeźdźcą hitlerowskim.

Najkrótszą, jedyną drogą szedł żołnierz odrodzonego ludowego Wojska Polskiego do kraju, niosąc Polskę, u boku Armii Radzieckiej, wyzwolenie narodowe i społeczne.

Od tego czasu Wódsko Polskie spojęne z ludem pracującym Polski i związane braterstwem broni i idej z Krajem Rewolucji Socjalistycznej — stało się potężną siłą zbrojną, wyposażoną w najnowocześniejszy sprzęt.

Dowodzone przez syna robotniczej Warszawy i ucznia stalinowskiej szkoły dowódców, zwyciężąc spod Stalingradu, Marszałka Polski Konstantego Rokossowskiego — ludowe Wojsko Polskie czujnie stoi na straży niepodległości, całości ziem polskich, socjalistycznego budownictwa i ogromnych osiągnięć narodu — na straży pokoju.

Cały naród polski otacza bezmierną miłością swoje Ludowe Wojsko.

Na str. 3 i 4

Referat M. Z. Saburowa

DYREKTYWY XIX ZJAZDU PARTII W SPRAWIE PIĄTEGO 5-LETNIEGO PLANU ROZWOJU ZSRR NA LATA 1951 — 1955

VI dzień obrad XIX Zjazdu WKP(b)

Referat N. S. Chruszczowa o zmianach w statucie Partii

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS podaje:

Na posiedzeniu przedpołudniowym XIX Zjazdu WKP(b) w dniu 10 bm. wysłuchano referatu w sprawie czwartego punktu porządku obrad — „ZMIANY W STATUCIE WKP(b)“. Referat wygłosił sekretarz KC WKP(b) — N. S. CHRUSZCZOW.

Następnie rozpoczęła się dyskusja nad referatem. Jako pierwsi zabrali głos — M. Szkiriatow (Moskwa), E. Furcewa (Moskwa), M. Zimlind (Białoruś), A. Pokrobyszew (Moskwa).

Na posiedzeniu przedpołudniowym wygłosili przemówienia powitane, gorąco witani przez Zjazd — sekretarz generalny Komunistycznej Partii Francji — Maurice Thorez, sekretarz generalny Komunistycznej Partii Hiszpanii — Dolores Ibaruri, sekretarz generalny Ludowo-Socjalistycznej (Komunistycznej) Partii Kuby — B. Rosa.

10 października na popołudniowym posiedzeniu toczyła się nadal dyskusja nad referatem N. Chruszczowa — „Zmiany w Statucie WKP(b)“. Obradom przewodniczył O. Kuusinen.

W dyskusji nad referatem zabierali głos: Borisow (Jakucka ASRR), Kozłow (Leningrad), Kilmenko (Ukraina), Jakubow (Azerbejdżan), Allimow (Uzbekistan), Afonow (Kazachstan), Kirilenko (Ukraina).

M. Saburow omówił wyniki pracy komisji powołanej przez Zjazd w celu rozpatrzenia uzupełnień do projektu dyrektyw w sprawie pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 — 1955.

ZJAZD PRZYJAŁ JEDNOMYŚLNIE DYREKTYWY XIX ZJAZDU PARTII W SPRAWIE PIĄTEGO PIĘCIOLETNIEGO PLANU ROZWOJU ZSRR NA LATA 1951 — 1955.

Na posiedzeniu popołudniowym wygłosili przemówienia powitane przewodniczący Komunistycznej Partii Norwegii E. Loevlien, przedstawiciel Komunistycznej Partii Wenezueli F. Bolanos, sekretarz Algierskiej Partii Komunistycznej L. Buchall oraz przedstawiciel Komunistycznej Partii Indonezji.

»Chcemy pracować tam, gdzie wykuwa się podstawy dobrobytu i siły Ojczyzny«

MŁODZIEŻ ZGŁASZA UDZIAŁ W ZACIĄGU PIONIERSKIM do przemysłu metalowego i górnictwa

Już w pierwszym dniu po ogłoszeniu Apelu Zarz. Gł. Związku Młodzieży Polskiej do młodzieży o pionierski zaciąg do przemysłu metalowego i górnictwa — odpowiedziało wielu młodych patriotów. Wierni Słubowaniu złożonemu 22 Lipca, uczestnicy młodzieży wykwalifikowani robotnicy i warsztatów metalowych wyrażają najtrudniejszych postulatów przemysłu metalowego, zaś młodzież wiejska — do pracy w kopalniach.

Młodzi robotnicy i robotnice Warszawskich Zakładów Napraw Samochodowych natychmiast po sygnale ogłaszającym przerwę obiadową udali się do świetlicy.

„Pragnąc na najważniejszych odcinkach naszego przemysłu metalowego przyczynić się do wykonania planu 6-letniego i urzeczywistnienia Programu Wyborczego Frontu Narodowego, zgłaszam swój udział w zaciągu — mówi młody monter silnikowy, M. Dzieciol. — Chcę pracować tam, gdzie wykuwa się podstawy dobrobytu, rozkwitu i siły naszej Ojczyzny“.

Słowa Dziecioli przyjmują młodzi robotnicy oklaskami i okrzykami na cześć Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Prezydenta Bolesława Bieruta i ZMP.

Aktywista ZMP M. Dzieciol jest członkiem brygady młodzieżowej. W pracy osiąga od 250 — 300 proc. normy. Za aktywną pracę społeczną oraz zawodową młodzież wybrała go delegatem na Zlot.

„Podstawą naszego dobrobytu jest przemysł metalowy i dlatego jako tokarz z radością będę pracował tam, gdzie wzywa nas Ojczyzna i nasza organizacja — Związek Młodzieży

byliśmy starać się w dalszym ciągu uzyskiwać w pracy dobre wyniki, abyśmy nie zawstydziili się wobec odchodzących kolegów, aby mimo opuszczenia naszego zakładu przez najlepszych młodych robotników nie ucierplala na tym produkcja“.

Masowe zebrania młodzieży odbyły się i w innych zakładach Warszawy. W spółdzielni „Metalowiec“ na zebraniu zgłosili się dwaj ZMP-owcy, przewodnicy pracy: tokarz Wł. Anysz i ślusarz T. Kopacz, w Warsztatach Samochodowych WPB na apel odpowiedzieli aktywiści ZMP — robotnicy: Iwaszko, Ciolekiewicz i Paklela.

W Łodzi pierwsi odpowiedzieli na Apel Zarz. Gł. ZMP, młodzi robotnicy z Zakładów Przemysłu Bawelnianego im. Stalina.

W zerwie międzyzłomowej odbyła się w świetlicy fabrycznej masówka. Przewodzący ślusarz warsztatu

mechanicznego, 18-letni ZMP-owiec J. Janusiewicz, w imieniu własnym i trzech kolegów — E. Kisiele, Z. Zambrzyckiego i Wł. Nowickiego — oświadczył:

„My, przewodnicy warsztatu mechanicznego, po zapoznaniu się z Apellem Zarz. Gł. ZMP, chcąc w pełni dotrzymać słów Słubowania złotowego, złożonego przed Prezydentem Bierutem, prosimy naszą organizację ZMP-owską, aby skierowała nas do pracy w kluczowych zakładach przemysłu metalowego.“

Stają do zaciągu pionierskiego pragnieni wyrazić nasze najgorętsze poparcie dla Programu Wyborczego Frontu Narodowego, a zarazem naszą radość i dumę, że już za kilkanaście dni będziemy mogli skorzystać z Prawa, które zagwarantowała nam władza ludowa i oddać swe głosy na kandydujących do Sejmu najlepszych obywateli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

A Dalszy ciąg na str. 3

Za przykładem WKP(b) — o pokój i socjalizm Narody świata witają Zjazd Partii Lenina — Stalina

Narody świata śledzą z głębokim zainteresowaniem obrady XIX Zjazdu WKP(b). Prasa postępową zamieszcza na czołowych miejscach sprawozdania ze Zjazdu, podkreślając jego historyczne znaczenie.

Chiny

PEKIN (PAP). — Prasa chińska śledzi z ogromną uwagą XIX Zjazd WKP(b), ogłaszając sprawozdania ze

Zjazdu na czołowych miejscach. Dzienniki chińskie stwierdzają, że XIX Zjazd WKP(b) jest wydarzeniem o wielkim znaczeniu międzynarodowym. Zjazd wzmocnił jeszcze bardziej siły militujących pokój narodów na całym świecie.

Pekiński „Dziennik Ludu“ pisze m. in. w artykule wstępnym: „Wzmocnienie i rozwój Związku Radzieckiego — niezawodnej ostoji pokoju i demokracji na całym świecie — ma niewątpliwie niezmiennie doniosłe znaczenie w walce o szczęście całej ludzkości“.

Dziennik charakteryzuje nowy plan pięcioletni w ZSRR jako plan wielkiego pokojowego budownictwa gospodarczego i kulturalnego i stwierdza, że opublikowana w przeddzień XIX Zjazdu historyczna praca Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR“ stanowi nowy ogromny wkład do nauki marksistowsko-leninowskiej.

Dziennik szanghajski „Sinwenzhao“ podkreśla, że bojowy ruch rewolucyjny zmanifestowany przez braci radzieckich w ich walce o zbudowanie nowego społeczeństwa jest wspaniałym przykładem dla narodu chińskiego.

Czechosłowacja

PRAGA (PAP). — Obrady XIX Zjazdu WKP(b) odbyły się potężnym echem w całej Czechosłowacji.

Węgry

BUDAPESZT (PAP). — Odbywający się w Moskwie XIX Zjazd WKP(b) skupia na sobie uwagę całego narodu węgierskiego. Prasa i radio, informując o Zjeździe, podkreślają niezłomną zwartość szeregów Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i dają wyraz głębokiej wdzięczności Węgrom dla budownictwa komunizmu — wielkiego Stalina.

Dla uczczenia XIX Zjazdu WKP(b) robotnicy węgierscy podjęli i wykonują liczne zobowiązania produkcyjne.

Rumunia

BUKARESZT (PAP). — Dzienniki bukareszteńskie „Scanteia“, „Romania Libera“ i inne ogłaszają na pierwszych stronach sprawozdanie z XIX Zjazdu WKP(b). Również radio rumuńskie poświęca Zjazdowi ogromną uwagę. Całe społeczeństwo Rumunii śledzi obrady Zjazdu z najwyższym zainteresowaniem.

B Dalszy ciąg na str. 3

Prezydium XIX Zjazdu WKP(b) z Józefem Stalinem. Przemawia G. Malenkow.

„Dla umocnienia potęgi ZSRR – dla podniesienia dobrobytu ludności“

XIX Zjazd przyjął dyrektywy KC WKP(b) w sprawie piętego 5-letniego Planu Rozwoju ZSRR

MOSKWA (PAP). Na posiedzeniu przedpołudniowym 9 października toczyła się dalsza dyskusja nad referatem M. Z. Saburowa o „Dyrektywach XIX Zjazdu partii w sprawie piętego 5-letniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951—1955“.

Pierwszy przemawiał Jasnow (Moskwa), który omawia dalsze perspektywy rozwoju Moskwy. W myśl wskazań towarzysza Stalina opracowany został i zatwierdzony przez rząd, generalny plan rekonstrukcji stolicy na lata 1951—1960, przewidujący dalszą rozbudowę gospodarki komunalnej.

W ciągu 10-letnia zbudowanych ma być w Moskwie 10 milionów metrów kwadr. powierzchni mieszkalnej. Już w ciągu bież. pięcioletnia przewiduje się zabudowę trzykrotnie większej przestrzeni mieszkalnej w Moskwie niż w czwartym pięcioletniu. Zwiększy się sieć szkół, zakładów leczniczych, kin, rozwinię się dalszy transport miejski i cała gospodarka komunalna. W przyszłym roku doprowadzona zostanie do końca budowa wielkiego pierścienia metra długości około 20 kilometrów. Przewiduje się dalsze rozszerzenie miejskiej sieci gazowej.

Na trybunie — A. I. Mikołaj

Burliwym, długotrwałym oklaskami Zjazd wita ukazanie się na trybunie A. I. Mikołaj, jednego z współorganizatorów towarzysza Stalina.

Nasza potężna partia na swym XIX Zjeździe — mówi Mikołaj — składa zaślony hoid temu, kto nas wychował, zorganizował, przeprowadził przez wszystkie trudności i próby i wiedzie zdecydowanie do całkowitego triumfu komunizmu — składa hołd genialnemu Stalinowi, wielkiemu budowniczemu komunizmu. (Sala przyjmuje te słowa burliwym owacją).

Znaczną część przedmowy towarzysza Mikołaj poświęcał pracy przemysłu wytwarzającego artykuły konsumpcyjne. Podkreśla on, że charakterystyczną właściwością rozwoju radzieckiego przemysłu spożywczego jest szybki wzrost produkcji najważniejszych artykułów — wyrobów mięsnych, nabiału, przetworów rybnych, owoców, cukru i innych, odpowiednio do rosnących potrzeb ludności. Podczas gdy w St. Zjednoczonych

Nowe prowokacje policji Pinay'a Rewizja w „Banku PKO“

PARYŻ (PAP). 8 bm. policja francuska przeprowadziła 12-god. rewizję w biurach „Banku PKO“ w Paryżu przy ul. Talbott No 23. Policja przecięła połączenia telefoniczne Banku z miastem, zatrzymała wszystkich klientów i zabrała liczne dokumenty PKO, m. in. księgi akredytatyw, paraliżując w ten sposób normalne funkcjonowanie Banku.

Po rewizji, która nie przyniosła żadnych rezultatów, sporządzono protokół. Dyrektor Banku złożył energiczny protest, stwierdzając m. in., że zabranie niektórych dokumentów paraliżuje działalność Banku, polegającą również na dokonywaniu czynności, wypływających z umów handlowych polsko - francuskich.

W czasie rewizji przybył do Banku radca handlowy ambasady polskiej w Paryżu Różycki, który złożył protest przeciwko akcji policji.

»NALEPIEJ PRZYSŁUŻYĆ SIĘ OJCZYZNIE...«

W CIĄGU ostatnich kilku dni prasa opublikowała dwa listy — list 9 młodych robotników z Łodzi i list 5 młodych chłopów ze wsi Cieszczyńska pow. Wieluń — do Zarządu Głównego ZMP, a inne, podobne listy wpłynęły bezpośrednio do Zarządu. Są to listy wzruszające proste, a jednocześnie można je śmiało nazwać ważnymi dokumentami.

O co chodzi w tych listach? Młodzi chłopcy i dziewczęta zwrócili się do władz naczelnych swojej organizacji z prośbą, by wysłało ich do pracy na najtrudniejsze posterunki w przemyśle metalowym i w górnictwie węglowym. „Pamiętamy o słowach Słubowania złożonego na Zlocie. Trzeba pracować jeszcze lepiej, stawać tam, gdzie jest najtrudniej i gdzie my, młodzi, możemy najlepiej oddać swoje siły i swój zapał dla umocnienia ukochanej Ojczyzny“ — czytamy w liście robotników łódzkich.

Listy te są wspaniałym świadectwem ideowości cechującej ogromną większość naszej młodzieży, świadectwem tego zapału, który mogliśmy zaobserwować na Zlocie.

Taka młodzież może wyrastać tylko w ludowym państwie, w warunkach budownictwa socjalistycznego. Młodzież nasza zdaje sobie sprawę, że zawiądzając Polsce Ludowej wolność od strachu przed bezrobociem, wolność od strachu przed przyszłością; że wszystkie drogi do nauki, do awansu, do pełnego rozwoju stoją przed nią otworem. Młodzież nasza zna dobrze trudności przeżywania przez nasz kraj, bo przeżyła sama też je przeżywać. Ale wie, że jedyną drogą pokonania tych trudności jest ofiarna, wydatna praca. Jest wykonanie programu Frontu Narodowego.

„Każdy z nas od małego myślał, żeby dokonać w życiu czegoś nie-

produkcyjnego, bohaterskiego... Pójdźmy na trudną pracę, do kopalni, dołomów wszelkich sił, żeby jak najlepiej przysłużyć się Ojczyźnie“ — piszą młodzi chłopcy z Cieszczyńska. Słusznie autorzy listu widzą w celach, które nam przyswajają — w zbudowaniu socjalistycznej, silnej i zjednoczonej Polski — wielką sprawę, godną ich bohaterstwa i poświęcenia. I nie jest przypadkiem, że ta inicjatywa podjęta została w okresie kampanii wyborczej, w której ogniu wzrasta świadomość polityczna najszerzych mas ludu polskiego.

Na początku listu chłopcy z Cieszczyńska piszą o tym, że jeden z ich kolegów był na Zlocie i złożył Słubowanie. „Tadek ślubował i za nas pięciu, bo my wszyscy kochamy naszą ludową Ojczyznę i chcielibyśmy jak najlepiej dla niej zrobić“.

Ow Tadek, o którym tu mowa, nie ślubował tylko za tych pięciu. Ślubował w imieniu tysięcy młodzieży, pracującej ofiarnie i z zapałem dla Polski, dla siebie. Inicjatywa robotników z Łodzi i chłopów z Cieszczyńska oraz apel Zarządu Głównego ZMP — niewątpliwie porwał wielu tak jak oni młodych, tak jak oni oddanych, tak jak oni rwałych się do czynów prawdziwie bohaterskich: do pracy na najbardziej odpowiedzialnych i trudnych posterunkach.

„Potrzebni są pionierzy, to znaczy ludzie odważni, którzy nie lekają się stana przed siebie i w trudnej walce torować drogę innym“ — głosi apel Zarządu Głównego ZMP. Młodzi polska nigdy nie lekają się stana przed siebie w trudnej walce. Tym bardziej podejmie to hasło teraz, kiedy wie, że swoją pracą wykupia przyszłość kraju i swoją własną przyszłość.

Węgiel, transport, maszyny

Przemawiający następnie min. przemysłu węglowego Zasiadko podkreślił, że w wyniku pomyślnego wykonania planu powojennego wydobycie węgla w ZSRR przewyższy obecnie o 84 proc. poziom przedwojenny. W latach powojennych zakończono mechanizację szeregu podstawowych procesów wydobycia węgla i obecnie radziecki przemysł węglowy jest najbardziej zmechanizowany na całym świecie.

W nowej pięcioletniej wydobycie węgla powinno się zwiększyć o 43 proc. Przyrost ten przewyższył przeszło trzykrotnie całe wydobycie węgla Rosji carskiej w 1913 r. Górnik otrzymają 7 i pół mln. metrów kwadr. nowej powierzchni mieszkalnej.

Min. komunikacji Bieszczew stwierdza, że w obecnej chwili przeładun-

nek towarów na kolejach radzieckich przekroczył poziom przedwojenny w przybliżeniu o 80 proc.

Omską linią kolejową przewozi się więcej ładunków niż wszystkimi liniami kolejowymi Anglii razem wziętymi.

W porównaniu z okresem przedwojennym mechanizacja prac przy załadunku i wyładunku zwiększyła się 2,4 razy.

Jednocześnie Bieszczew stwierdza, że istnieją jeszcze poważne niedociągnięcia w pracy transportu kolejowego, o których mówił Malenkov w swym referacie. Ministerstwo komunikacji podejmuje niezbędne kroki w celu usunięcia tych niedociągnięć.

Min. przemysłu budowy okrętów Małyszew podkreśla, że w nowej 5-latec szczególnie szybko będzie się rozwijał przemysł budowy maszyn.

Podczas gdy w 1940 r. przemysł produkował tylko 84 typy maszyn i narzędzi rolniczych, to już w 1950 r. nomenklatura ich wzrosła do 222 typów. Kilkrotnie zwiększyła się produkcja sprzętu hutniczego, turbin, sprzętu elektrycznego; stworzono koparki kroczące, kombajny węglowe i inne skomplikowane maszyny, czyniące pracę człowieka lżejszą i podnoszące wydajność pracy.

Z kolei wystąpił min. uprawy bawełny ZSRR Jusupow.

Nowy plan 5-letni — mówi on — poświęca wiele uwagi sprawom uprawy bawełny, która ostatnio szybko się rozwija. Do końca nowej 5-lateki produkcja bawełny zwiększy się o 55—65 proc. i w ten sposób powstanie niezbędne zasoby surowcowe dla przemysłu włókienniczego i spożywczego.

Kultura — oręż komunizmu

Gorący witał delegacji ukazującego się na trybunie M. Susłowa.

Podkreśla on, że — jak uczy klasycy marksizmu — leninizmu — jednym z głównych warunków całkowitego zwycięstwa komunizmu jest dalszy wzrost poziomu kulturalnego i świadomości politycznej wszystkich ludzi radzieckich, komunistyczne wychowanie mas pracujących.

Głęboko błędna, obca marksizmowi — leninizmowi jest rozpowszechniona częściowo wśród działaczy literatury i sztuki tzw. „teoria bezkonfliktowości“, odciągająca od czynnej walki przeciwko przeżytkom i wpływom ideologii burżuazyjnej, przeciwko wszystkiemu co przeszkadza naszemu marszowi naprzód. Przypominając wskazanie Stalina, że podsta-

wą rozwoju jest walka między starym i nowym, między tym, co obumiera i tym, co się rodzi, Susłow stwierdza:

Budownictwo kultury socjalistycznej i wychowanie komunistyczne mas pracujących jest ofensywą przeciwko reakcyjnej ideologii burżuazyjnej, przeciwko nierobom i rabusiom własności społecznej, przeciwko błokratom i tym, co naruszają dyscyplinę państwową, jest to ofensywa przeciwko ludziom czapkującym przed reakcyjną kulturą burżuazyjną i jej kapitalistycznym stylem życia, przeciwko nacjonalistycznym i kosmopolitycznym wypaczeniom, wrogim ideologii radzieckiej i przyjaźni między narodami, przeciwko apolityczności i bezideowości w literaturze, sztuce i nauce.

Susłow wskazuje następnie na oświatę, jako na potężną dzwignię budownictwa kultury socjalistycznej i wychowania komunistycznego mas pracujących. Mówca podkreśla, że w ZSRR pomyślnie realizuje się wskazania Stalina udzielone na XVIII Zjeździe Partii, by uczynić wszystkich robotników i wszystkich chłopów kulturalnymi i wykształconymi.

Susłow przypomina, że Stalin krytykując słusznie niedociągnięcia w organizacji propagandy partyjnej wskazywał, iż jednym z głównych niedociągnięć na tym polu jest brak pomocy naukowych, które dawałyby komunistom niezbędne minimum wiadomości z zakresu teorii marksizmu — leninizmu dla członków i kandydatów partii. Książka taka będzie poważną pomocą dla naszych kadr.

Susłow zaznacza następnie, że centralne miejsce w pracy ideowo - politycznej organizacji partyjnych powinny zająć historyczne uchwały XIX Zjazdu Partii, nowe genialne dzieło Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR“, mobilizacja mas pracujących do wykonania i przekroczenia piętego planu pięcioletniego.

Dalszy wzrost dobrobytu

Delegaci witają długotrwałymi oklaskami pojawienie się na trybunie A. Kosygina.

Nowa genialna praca Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR“ — mówi Kosygin — wskazuje partii i narodowi radzieckiemu drogę do całkowitego zwycięstwa komunizmu w naszym kraju. Stalin uczy nas, że podstawowym prawem ekonomicznym rozwoju naszego spo-

łeczeństwa jest zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa przez nieprzerwany wzrost i doskonalenie produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki.

Genialna polityka stalinowska zapewniła w naszym kraju potężny rozwój ciężkiego przemysłu i socjalistycznego rolnictwa i na tej bazie wszechstronny rozwój wszystkich gałęzi przemysłu lekkiego, zapewniła stały wzrost produkcji artykułów powszechnego użytku.

W naszym kraju stworzono wielkie fabryki włókiennicze, dziewiarskie, konfekcyjne, fabryki obuwnicze i garbarnie, wyposażone w nowoczesne urządzenia techniczne. Rozwijają się nowe gałęzie przemysłu — produkcja sztucznego i syntetycznego włókna, surowców skóry itd.; przestarzałe, mało wydajne urządzenia techniczne są zastępowane przez maszynowe i agregaty nowoczesnej udołkowanej konstrukcji. W okresie powojennym przemysł lekki otrzymał przeszło 170 tys. nowych obrabiarek i maszyn.

W r. b. produkcja przemysłu lekkiego przekroczy poziom przedwojenny o 43 proc.

Całkiem inny obraz — mówi Kosygin — możemy zaobserwować w krajach kapitalistycznych, gdzie wskutek wycisku zbrojnych kurczy się gwałtownie przemysł cywilny i zmniejsza się produkcja artykułów powszechnego użytku. W Anglii na przykład, gdzie nie tak dawno przemysł włókienniczy był najbardziej rozwinięty i miał w ręku prawie wszystkie główne światowe rynki zbytu wyrobów włókienniczych — w r. 1951 produkcja tkanin bawełnianych zmniejszyła się w porównaniu z okresem przedwojennym o 40 proc.

Zadania postawione przez nowy plan 5-letni przed przemysłem lekkim — mówi Kosygin — są wymownym wyrazem stalinowskiej troski o dalszy wzrost dobrobytu narodu radzieckiego.

Nowy plan 5-letni przewiduje radykalną przebudowę wszystkich gałęzi przemysłu lekkiego, przy czym przeciętny roczny przyrost produkcji tego przemysłu wyniesie w przybliżeniu 11 procent. W myśl wskazań towarzysza Stalina w okresie tej pięcioletki powstają nowe wielkie ośrodki przemysłu włókienniczego, w szczególności w miastach Kamyszyn, Engels, Barnaul, Krasnodar, Cherson i Stalina-bad.

Energia i stal

Głos zabiera następnie min. elektrowni Żymierlin. Stwierdza on, że Zw. Radziecki znacznie wyprzedził w dziedzinie produkcji energii elektrycznej wszystkie kapitalistyczne państwa Europy. W r. 1951 wyprodukowano przeszło dwukrotnie więcej energii elektrycznej niż w przedwojennym 1940 r.

Nowa pięcioletka przewiduje dalszy znaczny rozwój elektryfikacji.

Prasa światowa o XIX Zjeździe WKP(b)

B. Dokończenie ze str. 1

Anglia

LONDYN (PAP). Dziennik „Daily Worker“, witając otwarcie Zjazdu WKP(b) pisze w artykule wstępnym:

„Związek Radziecki staje przed nami jako wielkie mocarstwo socjalistyczne dające niezłomnie do podniesienia stopy życiowej narodu, kroczące zwycięsko do socjalizmu do komunizmu“.

Doniesienia o obradach XIX Zjazdu WKP(b) ukazały się w całej prasie angielskiej. Dzienniki burżuazyjne „Times“, „Manchester Guardian“, „Daily Telegraph“, „News Chronicle“ i inne zamieściły krótkie streszczenia referatu Malenkowa, uwpuklając zwłaszcza te ustępy referatu, w których mowa o Anglii i o polityce USA w stosunku do Anglii. Różne pisma burżuazyjne w artykułach wstępnych na temat XIX Zjazdu WKP(b) uisłują — jak zwykle — wypaczyc fakt i nie cofają się przed oszczerstwami. W ten sposób prasa reakcyjna usiłuje oszukać masę ludową i ukryć przed nią prawdę o pokojowej polityce ZSRR.

Francja

PARYŻ (PAP). Prace XIX Zjazdu WKP(b) znajdują się w centrum uwagi społeczeństwa francuskiego.

Dziennik „Humanité“ streszczając referat Malenkowa podkreśla m. in. stwierdzenie Malenkowa o możliwości pokojowego współistnienia systemu socjalistycznego i systemu kapitalistycznego.

Dziennik „Ce Soir“ w komentarzu do referatu Malenkowa pisze:

„Oprócz wycisku zbrojnego istnieje druga perspektywa — pokojowa współpraca między wszystkimi narodami na podstawie równości i nieingerowania w sprawy wewnętrzne innych krajów. Do tego właśnie sprawdza się polityka zagraniczna Zw. Radzieckiego“.

„Dziennik „Ce Soir“ w komentarzu do referatu Malenkowa pisze:

„Oprócz wycisku zbrojnego istnieje druga perspektywa — pokojowa współpraca między wszystkimi narodami na podstawie równości i nieingerowania w sprawy wewnętrzne innych krajów. Do tego właśnie sprawdza się polityka zagraniczna Zw. Radzieckiego“.

Moc elektrowni warownie w przybliżeniu dwukrotnie, a produkcja energii elektrycznej — o 80 proc. Z inicjatywy towarzysza Stalina powstają największe na świecie budowle hydrotechniczne na Wołdze, Dnieprze i na Amu-Darii. Pierwszą z tych budowli — Kanał Wołgańsko - Doński i Cymiański Elektrownia Wodna zostały już oddane do użytku. Pomyślny przebieg prac daje pewność, że budowa elektrowni kulbyszewskiej zostanie ukończona w 1953 r., a budowa kulchowskiej elektrowni wodnej — i rok przed terminem. Inwestycje w budowę elektrowni wodnych wznoszą z każdym rokiem.

Jednocześnie Żymierlin podkreślił, że istnieje wiele niedociągnięć przy budowie szeregu elektrowni i przyznał, że krytyka pracy ministerstwa, którym kieruje, jest słuszną.

Min. hutnictwa żelaza Tewosin stwierdza, że gospodarka narodowa otrzymuje obecnie przeszło dwukrotnie więcej wyrobów walcowanych niż przed wojną. Wzrósł wytop metali. Produkuje się kilkadziesiąt nowych gatunków stali i walców.

Pięty 5-letni plan przewiduje dalszy potężny rozwój hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych.

Sukcesy kraju socjalizmu — oświadcza Tewosin — przekonywać coraz bardziej masę pracującą krajów kapitalistycznych, że najlepszą drogą spełnienia ich marzeń ludzkich, zapewnienia pokoju i szczęśliwego życia na ziemi jest droga obrania przez naród radziecki, drogą, którą prowadzi partia Lenina — Stalina (oklaski).

Radykalna zmiana układu sił w korzyść socjalizmu — stwierdza Tewosin — sądził, że socjalizm jest genialną strategią rewolucji proletariackiej, wielkim kontynuowaniem dzieła Lenina — towarzysza Stalina (burliwa, długotrwała oklaski).

Na tym dyskusja nad referatem Saburowa została zakończona.

Zjazd przyjął na podstawie projektu KC WKP(b) „Dyrektywy XIX Zjazdu Partii w sprawie piętego pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951—1955“ i wybrał komitet do rozpatrzenia poprawek i uzupełnień do projektu dyrektyw.

M. Szwernik opuścił Berlin

BERLIN (PAP). — 10 bm. wyjechał z Berlina do Moskwy delegat rządowy Zw. Radzieckiego z przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Szwernikiem na czele.

Delegacja tegalsi przewodniczący Izby Ludowej NRD Diekmann, p. i premiera H. Rau, przewodniczący Izby Krajowej Łobedanz, wiceprezys Nuschke, Bolz, Scholz, ministrowie spraw zagr. Dertinger, członkowie Biura Politycznego KC SED, ministrowie, członkowie działającej organizacji społecznych NRD.

Bulgaria

SOFIA (PAP). Wszystkie dzienne bulgarskie ogłaszają na pierwszym miejscu sprawozdanie z XIX Zjazdu WKP(b). W miastach i wsiach Bułgarii odbywają się uroczyste obchody i masowe wiece poświęcone otwarciu Zjazdu. Wielotysięczne branie odbyło się m. in. w mieście Kazanlyk, gdzie wicepremier bułgarski wygłosił referat na temat historycznego znaczenia Zjazdu.

Albania

TIRANA (PAP). Społeczeństwo albańskie śledzi z głębokim zainteresowaniem obrady Zjazdu wielkiej partii Lenina - Stalina. Cała prasa albańska poświęca czołowe strony temu historycznemu wydarzeniu.

Korea

MOSKWA (PAP). Jak donosi Phenianu agencja TASS, cały naród koreański powitał z ogromnym entuzjazmem wiadomość o otwarciu XIX Zjazdu WKP(b).

Dziennik „Mindzucoson“ stwierdza w artykule wstępnym, że myśli i czucia narodu koreańskiego do wszystkich miłujących pokój ludzi na całym świecie kierują się dziś do Moskwy, gdzie obraduje Zjazd Socjalistycznej Partii Zw. Radzieckiej.

Ten Zjazd partii leninowskiej i linowskiej — pisze dziennik — jest natchnieniem dla całej postępowej ludności w walce o promienną przyszłość.

NRD

BERLIN (PAP). Organ KC Socjalistycznej Partii NRD „Neue Deutschland“, „Jugendzeitung“ i inne pisma podają wiadomości ze Zjazdu na pierwszym miejscu.

Dzienniki centralne NRD zamieściły w całości przemówienie W. M. Molotowa i referat G. Malenkowa.

Rośnie i rozwija się przyjaźń polsko-niemiecka

Przemówienie premiera J. Cyrankiewicza do załogi kombinatu »Ost« pod Fuerstenbergiem nad Odrą

BERLIN (PAP). 8 bm. członkowie rządowych delegacji zagranicznych, które przybyły do NRD na uroczystości Święta Narodowego, swiedzieli teren budowy kombinatu hutniczego „Ost“ w Fuerstenbergu.

Po zwiedzeniu urządzeń kombinatu, w imieniu gości zagranicznych, premier Cyrankiewicz powiedział m. in.: „Podziwialiśmy wczoraj w Berlinie imponującą manifestację z okazji trzeciej rocznicy utworzenia NRD. Widzieliśmy wspaniałe zwycięstwo i postęp, jakimi może się poszczycić NRD. Widzieliśmy wspaniałą młodzież niemiecką, która jest gwanancją pokojowej i demokratycznej przyszłości Niemiec, widzieliśmy policję ludową, której rozwój coraz bardziej przyczyniać się będzie do obrony pokoju i pokojowego budownictwa w NRD. Widzieliśmy niemieckich ludzi pracy, ludzi młodych i dziesiątki tysięcy starszych mężczyzn i kobiet ze wszystkich sektorów Berlina oraz ich wielkie przywiązanie do NRD i prezydenta Piecka. Byliśmy świadkami doniosłej manifestacji przyjaźni do Zw. Radzieckiego i krajów demokracji ludowej. Po powrocie opowiemy naszym narodom, jak żyje i rozwija się NRD, jak wychowuje w duchu przyjaźni do Zw. Radzieckiego i krajów obozu pokoju swą ludność i młode pokolenie.“

Wych sukcesów w pracy. Premier Cyrankiewicz powiedział m. in.: „Podziwialiśmy wczoraj w Berlinie imponującą manifestację z okazji trzeciej rocznicy utworzenia NRD. Widzieliśmy wspaniałe zwycięstwo i postęp, jakimi może się poszczycić NRD. Widzieliśmy wspaniałą młodzież niemiecką, która jest gwanancją pokojowej i demokratycznej przyszłości Niemiec, widzieliśmy policję ludową, której rozwój coraz bardziej przyczyniać się będzie do obrony pokoju i pokojowego budownictwa w NRD. Widzieliśmy niemieckich ludzi pracy, ludzi młodych i dziesiątki tysięcy starszych mężczyzn i kobiet ze wszystkich sektorów Berlina oraz ich wielkie przywiązanie do NRD i prezydenta Piecka. Byliśmy świadkami doniosłej manifestacji przyjaźni do Zw. Radzieckiego i krajów demokracji ludowej. Po powrocie opowiemy naszym narodom, jak żyje i rozwija się NRD, jak wychowuje w duchu przyjaźni do Zw. Radzieckiego i krajów obozu pokoju swą ludność i młode pokolenie.“

„Nie ma na świecie takiej siły, która byłaby w stanie podzielić przeciwko sobie złączone granicą pokoju i przyjaźni na Odrze i Nysie narody polski i niemiecki“.

Słowa te przyjęli robotnicy gorącymi oklaskami.

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje: Przewodniczący rządowej delegacji Zw. Radzieckiego, przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR M. Szwernik zwiadził 9 bm. kombinat hutniczy „Ost“ w pobliżu Fuerstenbergu n.Odrą.

Młodzi zgłaszają udział w zaciągu pionierskim

A. Dokończenie ze str. 1

Zgłaszamy swój udział w zaciągu pionierskim — mówili dalej młodzi — w chwili, gdy odbywają się historyczne obrady XIX Zjazdu WKP(b). Czynem naszym pragnemy uścić to doniosłe wydarzenie, zadokumentować nasze uczucia przyjaźni i wdzięczności dla narodu radzieckiego, na którego czele stoi Wielka Partia Lenina i Stalina.

Z głębokim zrozumieniem przyjęła apel Zarz. Gł. ZMP o pionierski zaciąg do przemysłu metalowego i górnictwa młodzież z licznych zakładów pracy i gromad wiejskich woj. bydgoskiego.

Na zebraniu młodzieży robotniczej Włocławka pierwszy zgłosił się do pracy w przemyśle węglowym uczestnik Złotu Młodych Przdowników, pracownik chłodni miejskiej — J. Węszlawski.

W kilka godzin po ogłoszeniu apelu do Zarz. Gminnego ZMP w Osie-

cinach pow. Aleksandrów Kujawski, zgłosił się dwóch młodych chłopów: J. Koszuda i H. Dębowski do pracy w górnictwie.

Na zebraniu w gromadzie Miłny, pow. Mogiło, pierwszy do zaciągu stanął przewodniczący koła gromadzkiego ZMP J. Wojszcza.

„Musimy pomóc naszym braćiom — górnikom w ich trudnej walce o plan — oświadczył Wojszcza. — Dlatego zgłaszam się do pracy w przemyśle węglowym i wzywam do pójścia w moje ślady chłopów i dziewcząt z naszej gromady. Czynem poprzemy słowa Słubowania złotowego, pracować będziemy tam, gdzie najtrudniej“.

W powiecie mogileńskim do zaciągu stanął także pracownik umysłowy GS „Samopomoc Chłopska“ w Strzelnie — Z. Kołacki. Posiada on kwalifikacje ślusarza - mechanika i w odpowiedzi na apel Zarz. Gł. ZMP postanowił przejść do pracy w przemyśle metalowym.

DYREKTYWY XIX ZJAZDU PARTII

w sprawie piątego 5-letniego Planu Rozwoju ZSRR

Referat M. Z. Saburowa

MOSKWA (PAP). 8 bm. na posiedzeniu przedpołudniowym XIX Zjazdu WKP(b) przewodniczący Państwowego Komitetu Planowania ZSRR — M. Z. Saburow wygłosił następujący referat w sprawie trzeciego punktu porządku dziennego — „Dyrektywy XIX Zjazdu Partii w sprawie piątego 5-letniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 — 1955”.

Towarzysze!

Przedstawia się Wam do rozpatrzenia dyrektywy w sprawie piątego 5-letniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 — 1955. Nowy plan 5-letni kontynuować będzie linię poprzednich pięcioletnich, linię pokojowego rozwoju ekonomiki radzieckiej, systematycznego wzrostu gospodarki socjalistycznej i dobrobytu ludności. Realizacja nowego planu 5-letniego będzie dla naszego kraju ważnym etapem na drodze stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu.

Kraj nasz osiągnął wielkie sukcesy w dziedzinie budownictwa gospodarczego i kulturalnego na bazie realizacji czwartego planu 5-letniego. Główne zadania 5-letniego planu odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej ZSRR na lata 1946 — 1950 polegały na tym, aby odbudować rejonu kraju, które uległy w wyniku wojny, przywrócić przedwojenny poziom przemysłu i rolnictwa, a następnie przekroczyć ten poziom w znaczących rozmiarach. Jak wiadomo, o opublikowaniu w swoim czasie komunikatu o wynikach wykonania czwartego planu 5-letniego, plan ten został pomyślnie wykonany, a najważniejsze zadania planu zostały znacznie przekroczone.

W wyniku realizacji czwartego planu 5-letniego poziom rozwoju gospo-

dnictwa ZSRR przyspieszył się znacznie w stosunku do przedwojennego. W dziedzinie produkcji przemysłowej plan 5-letni wykonany został przedterminowo w ciągu 4 lat i 3 miesięcy, dzięki czemu globalna produkcja całego przemysłu w 1950 r. była wyższa niż przed wojną o 73 proc. Dzięki wysokiemu tempu rozwoju przemysłu przeprowadzono na szeroką skalę dalsze wyposażenie techniczne gospodarki narodowej, a wszystkie jej gałęzie zostały zaopatrzone najnowocześniejszym sprzętem produkcyjnym krajowym.

W dziedzinie rolnictwa poziom przedwojenny został znacznie przekroczony zarówno pod względem urodzajności jak i globalnych zbiorów roślin uprawnych oraz w produkcji zwierzęcej. Odpowiednio do rozwoju podstawowych gałęzi gospodarki narodowej, rozbudowano wszystkie rodzaje transportu i znacznie przekroczone przedwojenny poziom przewozu towarów. Na bazie rozwoju gospodarki narodowej podniósł się dobrobyt mas pracujących, znacznie przekroczone zostały przedwojenny poziom spożycia, dochód narodowy ZSRR wzrósł w r. 1950 o 64 proc. w porównaniu z r. 1940. Poważnie rozszerzono produkcję artykułów masowego spożycia, przeprowadzono reformę walutową,

zniesiono system kartkowy na wszystkie artykuły spożywcze i towary przemysłowe, rozwinęto na szeroką skalę handel, przeprowadzano niejednokrotnie zniżkę cen detalicznych, jeszcze bardziej wzmocniony został rubel radziecki. Globalna suma dochodów robotników i urzędników oraz dochodów chłopów w 1950 r. wzrosła o 62 proc. w porównaniu z r. 1940.

Pięcioletni plan odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej ZSRR na lata 1946 — 1950 został wykonany dzięki wykorzystaniu zasobów wewnętrznych bez jakiegokolwiek pomocy z zewnątrz, bez kredytów zagranicznych. Decydującą rolę w wykonaniu i przekroczeniu planu odegrała ofiarna praca narodu radzieckiego, któremu przewodził partia komunistyczna z wielkim Stalinem na czele. (oklaski).

Pomyślne wykonanie czwartego planu pięcioletniego doprowadziło do dalszego utrwalenia ustroju socjalistycznego i było nowym wielkim zwycięstwem ZSRR, które zapewniło dalszy wzrost potęgi państwa socjalistycznego.

Pomyślne wykonanie czwartego planu pięcioletniego umożliwiło przyjęcie piątego planu pięcioletniego, zapewniającego dalszy rozwój wszystkich gałęzi gospodarki narodowej, wzrost dobrobytu mas pracujących, rozwój ochrony zdrowia i podniesienie kulturalnego poziomu narodu.

Następujące wskaźniki charakteryzują najważniejsze zadania dyrektyw w sprawie piątego planu pięcioletniego, w porównaniu z r. 1940:

W dziedzinie produkcji energii elektrycznej i miejscowych źródeł surowców. W celu uzyskania poważnej poprawy zaopatrzenia Południa Uralu i Zagłębia Kuznieckiego w energię elektryczną przewiduje się znaczny wzrost mocy rejonowych i fabrycznych elektrowni cieplnych w tych okęgach. Jednocześnie z budową wielkich elektrowni należy budować nieduże oraz średnie elektrownie, aby zapewnić zaopatrzenie miast i rejonów w energię elektryczną. A w celu przeprowadzenia na szeroką skalę ciepłotłoczenia i zakładów przemysłowych należy kontynuować budowę ciepłowni.

W wielkich elektrowniach cieplnych montować się będzie z reguły kotły i turbiny wysokiego ciśnienia. Przeprowadzi się na szeroką skalę automatyzację procesów produkcyjnych w elektrowniach.

Dyrektywy w sprawie piątego planu pięcioletniego przewidują dalszy znaczny rozwój przemysłu naftowego. Wydobycie ropy naftowej w ciągu pięcioletnia wzrośnie w przybliżeniu o 85 proc. W celu zapewnienia powyższego wzrostu wydobycia ropy naftowej należy zmoc prace wiertnicze, szeroko wprowadzać nowe sposoby wiercenia szybów, na szeroką skalę stosować metody utrzymywania ciśnienia w złożach naftowych, zakończyć w zasadzie automatyzację procesów wydobywczych. Zrealizowanie wielkiego programu wydobycia ropy naftowej wymaga intensywnego rozwoju przemysłu rafineryjnego z jak największym przybliżeniem go do okęgów zapotrzebowania na przetworzoną ropy naftowej. W ciągu pięcioletnia moc rafinerii wzrośnie: w zakresie pierwotnej przeróbki ropy naftowej w przybliżeniu dwukrotnie, a w zakresie krakowania surowca — 2,7 razy. Jednocześnie powinny być oprowane i zastosowane nowe metody pogłębionej przeróbki ropy naftowej, zapewniające znaczne zwiększenie procentu białych produktów naftowych. Na szeroką skalę należy rozwinąć przetwarzanie ropy naftowej i produktów naftowych przez rafinerie naftowe. W celu rozwinięcia produkcji sztucznego paliwa płynnego należy we wschodnich rejonach kraju uruchomić przedsiębiorstwa o dużej mocy.

Piąty plan pięcioletni zapewnia dalszy szeroki rozwój przemysłu gazowego. Wydobycie gazu ziemnego i gazu znajdującego się w złożach naftowych oraz produkcja gazu z węgla i łupków zwiększy się w ciągu pięcioletnia w przybliżeniu o 80 proc. Rozszerza się zakres używania gazu dla potrzeb bytowych, stosowania go jako paliwa dla samochodów i otrzymywania z gazu przetworów chemicznych.

Przemysł węglowy, dzięki wielkiej i wszechstronnej pomocy partii i rządu radzieckiego, znacznie się rozwinął w latach powojennych i, jak wiadomo, zaspokaja w zupełności potrzeby gospodarki narodowej. Nowy plan pięcioletni przewiduje zwiększenie wydobycia węgla w przybliżeniu o 43 proc. Niemalże ważnym zadaniem przemysłu węglowego jest zapewnienie szybszego wzrostu wydobycia węgla koksującego jak również znaczne rozszerzenie wzbogacania węgla. Wydobycie węgla koksującego wzrośnie co najmniej o 50 proc., a wzbogacanie węgla — w przybliżeniu 2,7 razy. Przewiduje się uruchomienie mocy produkcyjnych kopalń węglowych o 30 procent więcej niż w czwartym pięcioletniu. Aby zapewnić planowany wzrost wydobycia węgla, zwiększenie wydajności i ułatwienie pracy robotników w przemyśle węglowym przewiduje się

dalsze usprawnienie metod eksploatacji złóż węgla, rozwinięcie mechanizacji najbardziej pracochłonnych procesów wydobycia węgla — ładowania węgla na ścianie, ładowania węgla i skał w toku robót przygotowawczych — oraz szerokie stosowanie najnowocześniejszych maszyn i mechanizmów w celu rozszerzenia mechanizacji wydobycia węgla.

Rozwinie się dalej przemysł torfowy i łupkowy. Wydobycie torfu zwiększy się w ciągu pięcioletnia o 27 procent, a łupków — 2,3 razy, zwłaszcza w Estońskiej SRR.

Wielką rolę dla zapewnienia wysokiego tempa rozwoju gospodarki narodowej i dalszej renouacji technicznej przemysłu, transportu i gospodarki rolnej odgrywa przemysł budowy maszyn. Odpowiednio do tego przewiduje się w piątym pięcioletniu dalszy szybki wzrost produkcji budowy maszyn. W ciągu pięcioletnia produkcja przemysłu budowy maszyn i obróbki metali zwiększy się w przybliżeniu dwukrotnie. Szczególnie doniosłym zadaniem przemysłu budowy maszyn jest całkowite wyposażenie elektrowni, przedsiębiorstw hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych, rafinerii naftowych i fabryk sztucznego paliwa płynnego — w sprzęt techniczny. Produkcja najważniejszych rodzajów sprzętu ma ulec zwiększeniu w ciągu pięciu lat w porównaniu z czwartym pięcioletniem w następujących rozmiarach: turbin parowych i hydraulicznych — w przybliżeniu 4,3 razy, urządzeń walcowanych — 2,8 razy, aparaty dla przemysłu naftowego — 5,2 razy.

Przewiduje się również znaczny wzrost produkcji urządzeń przemysłu chemicznego, urządzeń dźwigowo — transportowych, a zwłaszcza dźwigów hutniczych i mostowych dźwigów elektrycznych o dużej ładowności; kompletnych urządzeń do wytwarzania materiałów budowlanych, automatyzowanych urządzeń dla przemysłu lekkiego i spożywczego, zwłaszcza zaś maszyn tkackich, nowych typów maszyn rolniczych i urządzeń dla wyrobu lasów, przemysłu celulozowo — papierniczego i obróbki drzewa.

Rozmiany produkcji parowozów dalekobieżnych, lokomotyw spalinowych, lokomotyw elektrycznych i wagonów ustala się odpowiednio do potrzeb transportu kolejowego. Zwiększona zostanie produkcja traktorów i samochodów, w szczególności wielotonowych samochodów z silnikami Diesla, jak również samochodów o napędzie gazowym.

Przewiduje się znaczny rozwój budownictwa statków dla morskiej floty handlowej, dla pasażerskiej floty rzecznej, jak również dla floty rybackiej.

Dalszy poważny rozwój powinien nastąpić w dziedzinie produkcji obrabiarek i maszyn precyzyjnych, od tego bowiem zależy przede wszystkim wyposażenie gospodarki narodowej w produkujące urządzenia techniczne. W latach piątej pięcioletki przemysł otrzyma znacznie więcej wysoko wydajnych obrabiarek do skrawania metali oraz maszyn kowalskich i pras aniżeli w latach poprzedniej pięcioletki, w szczególności zaś wielkich i unikalnych obrabiarek — w przybliżeniu 3,6 razy więcej, obrabiarek wysokoprecyzyjnych — 4 razy. Umożliwi to bardzo poważne zwiększenie odsetka udoskonalonych typów obrabiarek, zapewnienie dalszego podniesienia technicznego poziomu przemysłu budowy maszyn i zagwarantowanie produkcji maszyn i urządzeń technicznie doskonałych w ilości odpowiadającej potrzebom gospodarki narodowej ZSRR i zaprzężonych z nami krajów demokratycznych.

W warunkach nowoczesnej wielkiej produkcji maszynowej nabiera coraz większej doniosłości produkcja przyrządów. Stanowi ona niezbędne i ważne uzupełnienie produkcji skomplikowanych maszyn, którymi nie można kierować, podobnie jak współczesnymi procesami technologicznymi w całości, bez systemu odpowiednich przyrządów. Wzrost produkcji przyrządów odzwierciedla również rozwój automatyzacji produkcji — jednej z najważniejszych dziedzin postępu technicznego. Dyrektywy przewidują zwiększenie w ciągu pięcioletnia produkcji przyrządów sterujących i kontrolnych — w przybliżeniu 2,7 razy.

W przemyśle chemicznym najszybsze tempo wzrostu należy osiągnąć w dziedzinie produkcji sody, kauczuku syntetycznego i nawozów sztucznych. Produkcja sody wapiennej zwiększy się w porównaniu z rokiem 1950 w przybliżeniu o 84 procent, sody kaustycznej — o 79 procent, kauczuku syntetycznego — o 82 procent i nawozów sztucznych — o 88 procent. Należy znacznie zwiększyć moc wytwórczą w dziedzinie produkcji amoniaku, kwasu siarkowego, kauczuku syntetycznego, spirytusu syntetycznego, sody, nawozów sztucznych, chem-

icznych środków walki ze szkodnikami roślin uprawnych, jak również w dziedzinie produkcji nawozów w postaci granulowanej, zapewniających wielki przyrost urodzajności roślin uprawnych. Należy też zwiększyć produkcję mas plastycznych, barwników i surowca dla sztucznego jedwabiu, rozszerzyć asortyment produktów chemicznych i rozwinąć produkcję materiałów syntetycznych — zastępczych produktów metali nieżelaznych.

Przemysł leśny wciąż nie nadąża za rosnącymi potrzebami gospodarki narodowej. Zadanie polega na tym, aby zlikwidować to nienadążanie. W ciągu okresu 5-letniego wywóz drewna przemysłowego należy zwiększyć w przybliżeniu o 56 procent, a produkcję tarcicy o 50 procent. Jednocześnie należy dokonać na szeroką skalę przesunięcia wyrobu lasu do obfitujących w lasy rejonów, zwłaszcza do rejonów położonych na Północy, na Uralu, w Syberii zachodniej i Karelo — Fińskiej SRR, zmniejszając wyrob lasów w mało zalesionych okęgach kraju. Należy zmniejszyć sezonowość wyrobu lasów, dokonać w rejonach wyrobu lasów rekonstrukcji i budowy nowych zmachinowanych przedsiębiorstw wyrobu lasów i zapewnić im stałe kadry robotnicze. Jednocześnie trzeba zapewnić dalszy rozwój kompleksowej mechanizacji robót przy wyrobie lasów, usprawnić organizację produkcji i wykorzystanie mechanizmów, zwiększyć wydajność pracy przy wyrobie. W celu zwiększenia produkcji tarcicy moc nowouruchomionych tartaków w nowych okęgach rozwoju wyrobu lasów powinna być zwiększona w porównaniu z czwartym pięcioletniem w przybliżeniu 8-krotnie.

Trzeba rozwinąć wszechstronnie przemysł papirniczy, celulozowy, meblarski, formiowy, przemysł chemii leśnej i przemysł hydroelektryczny. Wielkie zadania stoją przed przemysłem materiałowym budowlanych. Realizacja określonego programu budownictwa inwestycyjnego wymaga zwiększenia produkcji podstawowych materiałów budowlanych w ciągu pięcioletnia przynajmniej dwukrotnie, podniesienia ich jakości i rozszerzenia asortymentu. Trzeba zapewnić wzrost produkcji cementu w przybliżeniu 2,2 razy, materiałów ścianowych 2,3 razy, łupku 2,6 razy, miękkiego pokrycia dachowego o 70 procent, dachówki 3,3 razy. Jednocześnie należy zapewnić znaczny wzrost produkcji nowych, wysokogatunkowych i udoskonalonych materiałów budowlanych do wykańczania i licowania oraz fabrycznej produkcji detali i konstrukcji z ceramiki, gipsu, betonu i żelbetonu, co jest konieczne dla dalszej industrializacji budownictwa i obniżenia jego kosztów.

Na bazie rozwoju przemysłu ciężkiego i rolnictwa powinno być zapewnione w piątym pięcioletniu szybkie tempo wzrostu produkcji artykułów masowego spożycia. Zasoby surowców rolniczych umożliwią zwiększenie w ciągu pięcioletnia produkcji przemysłu lekkiego i spożywczego co najmniej o 70 procent. Przy tym produkcja tkanin bawełnianych zwiększy się w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950 w przybliżeniu o 61 procent, tkanin wełnianych — o 54 procent, obuwia skórzanego — o 55 procent, mięsa — o 92 procent, połowy ryb zwiększą się o 58 procent, produkcja cukru — kryształu — o 78 procent, tłuszczów zwierzęcych — o 72 procent, tłuszczów roślinnych — o 77 procent, konserw — 2,1 razy.

Zbuduje się znaczna ilość przedsiębiorstw przemysłu lekkiego i spożywczego: kombinatów bawełnianych, fabryk sztucznego włókna, jedwabiu, konfekcji, wyrobów dziewiarskich, obuwia i wyrobów skórzaných, cukrowni, masłarni, suszarni warzyw, fabryk cukierniczych, fabryk konserw, browarów, wytwórni win, fabryk przetworów mięsnych i rybnych, olejarni i serowni.

Należy również znacznie zwiększyć produkcję towarów masowego spożycia, artykułów gospodarskich i użytku domowego, miejscowych materiałów budowlanych w przedsiębiorstwach przemysłu miejscowego i spółdzielczości wytwórczej. Produkcja przedsiębiorstw przemysłu miejscowego i spółdzielczości wytwórczej wzrośnie w ciągu pięcioletnia o 60 procent. Aby wykonać ten program, rady terenowe muszą usprawnić kierowanie przemysłem miejscowym i spółdzielczością wytwórczą, aby lepiej wykorzystać miejscowe surowce i odpadki wielkiego przemysłu państwowego, aby rozszerzać asortyment towarów masowego spożycia, cieszący się popytem u ludności, podnieść jakość produkowanych wyrobów, zapewnić obniżenie ich kosztów własnych, ulepszyć pracę warsztatów przemysłu miejscowego i spółdzielczości wytwórczej na odcinku obsługiwanego potrzebami bytowymi ludności.

Interesy gospodarki narodowej wymagają dalszego rozszerzenia asortymentu i poważnego podniesienia jakości produkcji we wszystkich gałęziach przemysłu. Absolutnie niedopuszczalna jest praktyka niektórych przedsiębiorstw, które przekraczają plan wzrostu produkcji ze szkoda dla ustalonych wskaźników jakości i asortymentu wyrobów. Podniesienie jakości produkcji jest zadaniem pierwszej wagi dla naszego przemysłu. Podniesienie jakości produkcji zapewnia bardziej oszczędne wykorzystanie zasobów materiałowych, zmniejszenie strat związanych z produkcją niestandardowych wyrobów,

Szczególne znaczenie ma podniesienie jakości i rozszerzenie asortymentu towarów masowego spożycia. Konsument radziecki słusznie stawia coraz większe wymagania w zakresie jakości i asortymentu produkowanych wyrobów. Przemysł nasz jest obowiązany zaspokoić całkowicie rosnące potrzeby ludności i nie dopuszczać do produkcji towarów nie cieszących się popytem u ludności. W celu zapewnienia wysokiej jakości produkcji, należy w jeszcze szerszej skali wprowadzać standardy państwowe, odpowiadające nowoczesnym wymaganiom, oraz w sposób bardziej skuteczny stosować system premiowy i materiałowo — techniczne zaopatrzenie przedsiębiorstw, w celu wykonania planu zarówno w dziedzinie nomenklatury jak również asortymentu wyrobów. Niemalże ważnym warunkiem wykonania zadań pięcioletki w dziedzinie produkcji przemysłowej jest jak najbardziej pełne wykorzystanie mocy produkcyjnych w oparciu o wprowadzanie produkcyjnych norm i o jak najszybszą likwidację w przedsiębiorstwach wąskich gardeł, uniemożliwiających całkowite wykorzystanie sprzętu. Należy zaznaczyć, że w czwartym pięcioletniu zadania w dziedzinie wykorzystania mocy produkcyjnych w wielu gałęziach przemysłu były zbyt niskie, a w toku realizacji planu zostały znacznie przekroczone. Dotyczy to przede wszystkim hutnictwa żelaza i przemysłu chemicznego. W poszczególnych gałęziach przemysłu do chwili obecnej istnieje jeszcze zjawisko zaniżania mocy przedsiębiorstw; ministerstwa ograniczają rozwój szeregu bardzo ważnych działów produkcji przez to, że nie wydobywają na jaw rezerwy mocy, istniejących w tych przedsiębiorstwach. Zjawisko zaniżania przez ministerstwa mocy produkcyjnych i norm wykorzystania urządzeń występuje nie tylko przy eksploatacji fabryk i zakładów przemysłowych, lecz również w technicznych projektach budowlanych przedsiębiorstw. Zdarza się niemało wypadków, kiedy przedsiębiorstwo dopiero się buduje, a moc jego, podana w projekcie technicznym, wymaga już zrewidowania w celu jej zwiększenia bez żadnych dodatkowych nakładów. Niemalże część odpowiedzialności za obniżanie mocy produkcyjnych spada na organy planowania. Państwowy Komitet Planowania ZSRR powinien wykonywać swą pracę w dziedzinie ujawniania rezerwy mocy produkcyjnych i pełnego wykorzystania ich drogą zamówień państwowych, powinien prowadzić bardziej zdecydowaną walkę z wszelkiego rodzaju tendencjami do zaniżania planów produkcyjnych, występującymi w poszczególnych resortach. Kraj nasz posiada stworzony w latach pięcioletek stalinowskich potężny aparat produkcyjny, wyposażony w produkującą technikę, jak również liczne kadry wykwalifikowanych robotników i personelu inżynieryjno — technicznego o dużym doświadczeniu pracy. Stwarza to wielkie możliwości dla systematycznego zwiększania produkcji przez lepsze wykorzystanie istniejących mocy produkcyjnych. Używa się dzięki temu w nowej pięcioletce znaczne zwiększenie produkcji.

I tak, dzięki lepszemu wykorzystaniu istniejących wielkich pieców, należy uzyskać w roku 1955 około 30 procent całego przyrostu wytopu surowki, przewidzianego na okres pięciu lat; dzięki lepszej eksploatacji kopalń należy uzyskać około 25 procent całego przyrostu wydobycia węgla, zaś dzięki bardziej pełnemu wykorzystaniu cementowni, należy uzyskać około 30 procent całego przyrostu produkcji cementu. Nie mniej ważną rolę odgrywa usprawnienie wykorzystania mocy w innych gałęziach przemysłu. Obok lepszego wykorzystania istniejących mocy produkcyjnych nowa pięcioletka wytycza wielki program budownictwa inwestycyjnego w przemyśle. W myśli planu rozwoju produkcji przemysłowej, w piątym pięcioletcu przewiduje się w przybliżeniu dwukrotne zwiększenie inwestycji państwowych w przemyśle w porównaniu z czwartą pięcioletką. Szczególnie wielki wzrost inwestycji powinien być przewidziany na rozwój hutnictwa, elektrowni, przemysłu naftowego oraz przedsiębiorstw przemysłu lekkiego. Plan budownictwa inwestycyjnego powinien zapewnić nie tylko uruchomienie dużej ilości nowych przedsiębiorstw i agregatów, lecz również zwiększenie mocy istniejących przedsiębiorstw drogą rekonstrukcji agregatów, instalacji nowych urządzeń, mechanizacji produkcji i usprawnienia procesów technologicznych. W nowej pięcioletce przyrost mocy produkcyjnych drogą rozszerzenia istniejących przedsiębiorstw jest jedną z najważniejszych rezerw zwiększenia produkcji przy jak najmniejszych nakładach. Plan budownictwa inwestycyjnego powinien również uwzględnić tworzenie rezerw w budowie przedsiębiorstw hutniczych, elektrowni, rafinerii, kopalni węgla, fabryk nawozów sztucznych tak, aby zapewnić niezbędny rozwój tych gałęzi przemysłu w latach następnych. W nowej 5-letce należy polepszyć geograficzne rozmieszczenie budownictwa przedsiębiorstw przemysłowych w celu większego zbliżenia przemysłu do źródeł surowców i paliwa. Umożliwi to zlikwidowanie nieracjonalnych

1. Zadania piątej 5-latki w dziedzinie przemysłu

Dyrektywy w sprawie piątego planu 5-letniego przewidują podniesienie poziomu produkcji przemysłowej w r. 1955 w przybliżeniu o 70 proc. w porównaniu z r. 1950. Oznacza to, że pod koniec piątej pięcioletki globalna produkcja przemysłu przekroczy poziom przedwojenny trzy razy. Przeciętne roczne tempo wzrostu globalnej produkcji przemysłowej określa się w ciągu pięcioletnia w przybliżeniu w wysokości 12 proc., w tym tempie wzrostu produkcji środków produkcji — 13 proc., a produkcji dóbr konsumpcyjnych — 11 proc. Tempo wzrostu globalnej produkcji przemysłowej w ciągu ubiegłej pięcioletki było wyższe. Mniejsze nieco tempo wzrostu produkcji przemysłowej w piątym pięcioletcu w porównaniu z ubiegłą pięcioletką tłumaczy się z jednej strony faktem, że zakończono prace nad odbudową przemysłu, kiedy to szybki wzrost produkcji osiągnęto dzięki uruchamianiu odbudowywanych przedsiębiorstw, zaś z drugiej strony — koniecznością dalszego poważnego podniesienia w ciągu nowej pięcioletki jakości produkcji i rozszerzenia jej asortymentu. Jednocześnie należy uwzględnić, że na każdy procent zwiększenia globalnej produkcji w nowej pięcioletce przypada blisko dwukrotnie większa produkcja niż w poprzedniej pięcioletce.

Podstawą rozwoju przemysłu i całej gospodarki narodowej jest hutnictwo. Dyrektywy w sprawie planu pięcioletniego ustalają zwiększenie w r. 1955 w porównaniu z r. 1950 wytopu surowki w przybliżeniu o 76 proc., stali — o 62 proc. i produkcji wyrobów walcowanych — o 64 proc. Projektowany w ciągu pięcioletki przyrost produkcji wyrobów walcowanych przewyższa całą produkcję tych wyrobów w r. 1940. W celu pełniejszego zaspokojenia potrzeb budownictwa i przemysłu maszynowego należy zwiększyć produkcję deficytowych gatunków walców — grubej blachy stalowej, drobnych profiliów stali, walców, nierdzewnej blachy stalowej, należy również rozwinąć produkcję oszczędnościowych rodzajów profiliów wyrobów walcowanych oraz zwiększyć produkcję i podnieść jakość specjalnych gatunków stali i stopów.

Niezwykle ważnym warunkiem wspomnianego wzrostu produkcji hutnictwa żelaza jest dalsze podniesienie stopnia wykorzystania czynnej mocy przedsiębiorstw hutniczych. W tym celu przewiduje się przeprowadzenie prac nad dalszą intensyfikacją procesów hutniczych, automatyzacją kontroli tych procesów i mechanizacją pracochłonnych robót w przedsiębiorstwach hutniczych.

Wielki program powinien być zrealizowany w dziedzinie budowy nowych i rozszerzenia czynnych przedsiębiorstw hutnictwa żelaza. W porównaniu z czwartą pięcioletką, uruchomienie mocy produkcyjnych w piątym pięcioletcu powinno wzrosnąć w zakresie produkcji surowki w przybliżeniu o 32 proc., stali — o 42 proc., wyrobów walcowanych — co najmniej dwukrotnie, koku — o 80 proc. i rudy żelaznej — trzykrotnie. Na równi z rozwojem hutnictwa żelaza w rejonach południowych, na Uralu, Syberii, w centralnej i północno — zachodniej części kraju, należy zapewnić rozwój hutnictwa w rejonach zakaukaskich.

Należy znacznie rozszerzyć produkcję metali nieżelaznych. W ciągu pięcioletnia produkcja miedzi rafinowanej będzie zwiększona o 90 procent, ołowiu — 2,7 razy, aluminium — co najmniej 2,6 razy, cynku — 2,5 razy,

W piątym pięcioletcu — w myśl uchwał rządu — realizuje się na szeroką skalę budownictwo elektrowni wodnych i cieplowni w oparciu o miejscowe źródła paliwa. Spośród budowanych elektrowni wodnych trzeba wymienić przede wszystkim — Kujbyszewską i Stalingradzką na Woltze oraz Kachowską elektrownię wodną na Dnieprze.

Kujbyszewska elektrownia wodna o mocy 2,1 miliona kW ma być uruchomiona w r. 1953, co poważnie zasili prąd rejonu centralnej i Połwoje. Przewidziana jest budowa linii przesyłowej o napięciu 400 tysięcy volt od Kujbyszewskiej elektrowni wodnej do Moskwy. Tęgo rodzaju budowli nie zna dotychczas światowa praktyka budownictwa elektrycznego. W piątym planie pięcioletnim poza Kujbyszewską elektrownią wodną mają być również budowane takie wielkie elektrownie wodne. Jak Kamska, Gorkowska, Mingcauska, Ust-Kamenlogorska i inne, których moc oddawana do użytku w bieżącej pięcioletce wyniesie około 2 mln. kW. Ponadto zbudowane zostaną inne rejonowe i lokalne elektrownie wodne. Na szeroką skalę rozwinie się prace przy budowie Stalingradzkiej i Kachowskiej elektrowni wodnej. Rozpocznie się również budowę nowych wielkich elektrowni wodnych: Czeboksarskiej na Woltze Wotkińskiej na Kamie, Buchtarmińskiej na Irtyżu i szeregu innych. Należy rozpocząć prace nad kompleksowym wykorzystaniem zasobów energetycznych rzeki Angary w celu rozbudowy przemysłu aluminiowego, chemicznego, górniczego i innych gałęzi przemysłu na bazie ta-

DALSZY CIĄG NA STR. 9

chca przedłużyć wojnę w Korei, na
nieokreślony. Organizacja „Pochód Am
rykanów w obronę pokoju” wysłowała
depeche do Trumana, domagając się wy
dania rozkazu natychmiastowego wyco
fnięcia rękowań i zaprzestania dalsze
wojennych w Korei.

Kandydat Poznania

— Brawo, nasz Januchowski! Dobrze pada!...
Długo nie milkiły oklaski, którymi zalogę zakładów im. Stalina w Poznaniu witała swego kandydata na posła do Sejmu. (Na zdjęciu po środku) (patrz reportaż na str. 7).

Rozmowy bez złośliwości

Dlaczego wspólna lista?

Zjawiał się przed blurkiem — jak zwykle trochę nieśmiały, trochę zażenowany ciężarem przynajmniej go wątpliwości i trochę nie wiedzący, gdzie podziąć ręce.

— Wie pan — powiedział po kilku zdawkowych zdaniach o pogodzie — przemyślałem gruntownie to, o czym mówiliśmy poprzednim razem* i muszę przyznać bez żadnych zastrzeżeń, że miał pan rację. Wybory na tzw. zachodzie są częścią strukturalnego oszustwa, jakim jest cały ustroj demokracji burżuazyjnej, oparty na prywatnej własności środków produkcji — istotnego źródła władzy. I choćby nie wiem jak ryczał „Głos Ameryki” i wysilała się propaganda kapitalistyczna... Ale, ale, a propos propagandy. Przecież cała nasza prasa i

*) Patrz „Życie” z dn. 4 bm.

radio — no i również pan w swoich rozmowach ze mną — także uprawia, proszę się nie obrażać, propagandę, a to...

— Wybacz pan, że przerwę i zadam proste, podkreślę, żeby znowu pana przypadkiem nie urazić, zadam proste, ale wcale nie prostackie pytanie: do czego, zdaniem pana, służy nóż?

— A to dobre! Do czego służy nóż? Władmo: do krajania chleba. do... No, bo ja wiem, do czego jeszcze? No, powiedzmy, w ręku artysty do rzeźbienia pięknych kształtów itd. itd.

— Ale w ręku gangstera nóż służy również do zadawania ran i śmierci, prawda? Widzi pan, z propagandą jest tak, jak... z nożem i w ogóle z wszystkim. Propaganda w ręku Goebbelsów, Kruppów, Rockefellerów, Eisenhowerów służy złej sprawie, służy do zatruwania świadomości człowieka i narodów, do ogłupiania człowieka i narodów, do przesłaniania prawdy o nieludzkim ustroju wyzysku, kryzysów i wojen, dlatego jest złą propagandą i wtedy wymawiam to słowo „propaganda” tak jak pan — z przekąsem. Ale propaganda torująca drogę prawdziwej, służącej sprawie wyzwolenia człowieka i narodów, sprawie zniesienia wyzysku, bezrobocia, głodu przy pozornej „nadprodukcji”, i wojen, propaganda służąca sprawie socjalizmu — jest godną najwyższego szacunku. Tego rodzaju propaganda jest jak nóż, który kraje chleb, jak snop światła w ciemno...

— A miało być bez wielkich słów, przyrzekał pan przecież.

— Słusznie. Ale pan mnie sam do tego sprowokował, po drugie zaś — to, co pan nazywa „wielkimi słowami”, jest również nierozważnie związane z życiem i również w życiu częste, jak często są odwaga i tchórzstwo, radość i smutek, wytrwałość i znużenie, jak...

— No, redaktorze, dość psychologizowania, dość słów, dość poezji. Przyznaję, że przekonał mnie pan, iż wybory na tzw. zachodzie są z natury rzeczy, tj. z natury ustroju kapitalistycznego, oszustwem. Ale — jeśli mam być szczerzy i szczerze dzielić się swoimi wątpliwościami — to z tego jeszcze nie wynika, że u nas wybory są idealne. Bo, jak powiedziałem za pierwszym razem, co to za wybory, kiedy jest jedna lista. I niech mi pan powie otwarcie, po co one się — tak mówiąc między nami — odbywają, te wybory, bo co się właściwie po wyborach zmieni, i po co ja mam głosować, L.

— Teraz pan się z kolei rozpędził. Pozwól pan, że odpowiem po kolei. Przede wszystkim zajmijmy się tą, jak pan powiedział, jedną listą. Czy pan nie uważa, iż ważne jest przede wszystkim to, że to jest WSPÓLNA lista? To znaczy lista wspólna dla milionów Polaków; dla pana, który ma jeszcze mnóstwo wątpliwości i dla mnie, nie mającego już tych wątpliwości; dla nas wszystkich, którzy niezależnie nawet od różnicy poglądów polityczno-społecznych i wierzeń chcemy Polskę silną, bezpieczną i odpaść od wroga, Polskę opartej na Odrze i Nysie i 500-kilometrowej Wybrzeża, Polskę opartej na własnych zasobach, Polskę, która, jak mówi konkretny i realny Program Wyborczy Frontu Narodowego, będzie „krajem pożądanym, nowoczesnym przemysłu, krajem rozwijającego się postępowego rolnictwa, krajem wysokiej kultury, jednym z przodujących krajów Euro-

py”. Czy może sobie pan wyobrazić uczciwego Polaka, który mógłby odmówić swego głosu takiemu programowi?

— Oczywiście, nie. To muszę przyznać. Powiem panu więcej: nawet te, jak pan je nazywa nie bez słuszności, szczerzaki Głosu Ameryki nie mogą tego negować i są z tego powodu bardzo zaniepokojone. Któregoś wieczoru zlapałem, no wie pan, całkiem przypadkowo audycję „polską” radia paryskiego. Niejaki pan Władysław Malinowski z nieukrywanym przerażeniem mówił — pamiętam nawet dosłownie — iż „programowe wysiłki reżimu muszą niewątpliwie uderzyć w struny polskiego uczucia”. Ja powiem więcej: uderzy program Frontu Narodowego nie tylko w struny polskiego uczucia, ale i polskiego rozumu. I uderzy nie tylko planami na przyszłość, ale żelaznymi faktami, tym wszystkim, cośmy w całym naszym kraju i w naszej Warszawie zbudowali i stworzyli razem, w ciągu tych jakże krótkich lat.

— No, widzi pan! Z przyjemnością stwierdzam, że pan sam zaczyna, mówiąc pana słowami, uprawiać propagandę, i to wcale niezgor...

— Po co te nutki łatwego triumfu? Ja widzę, że pan mnie wciąż bierze za wroga, a ja przecież całym sercem... tylko że... No, mniejsza. Więc powiadam, program Frontu Narodowego, owszem, zupełnie mi odpowiada. Ale (tu nagle wybuchł) ale niech mi pan powie, no, jak ja, inteligent, mam wytłumaczyć sobie samemu, a zwłaszcza poniekąd, tak zwanym „życiowym” naszym przyjaciółm, że są wybory, a mimo to głosujemy tylko na jedną, lub też — jak pan podkreśla — wspólną listę. Przecież to stoi w sprzeczności z wszystkimi naszymi dotychczasowymi nawykami myślowymi.

— Może pan to wytłumaczyć sobie i innym w następujący sposób. Niech pan zapyta, zwłaszcza owych „życiowych” przyjaciół, jaką to inną listę i jaki inny program wyobrażaliby sobie dziś w Polsce, rządzonej przez lud. Niedawno cytował pan paryską filię Głosu morderców Martyki. Teraz ja cytuję, choć tę stację zlapałem nie przypadkowo jak pan, lecz że tak powiem zawodowo. W audycji z dnia 5 bm. monarchijska tzw. „Wolna Europa” — również wolna jak owa, która Hitler nazywał „das neue Europa” — wygadała się szczerze. Powiedziała mianowicie, że wybory w Polsce są nie nie, nie, nie — cytuję dosłownie — „na co można głosować, na Eisenhowera, na Andersa”. Oto, o co chodził tym panom — i tym z Monachium, i tym z kraju. Wiedzą oni dobrze, że w obecnej sytuacji każda stojąca poza Frontem Narodowym lista wyborcza byłaby listą wrogów naszego ustroju i naszego budownictwa, byłaby listą kulaków na wsi i niedobitków klas pasożytniczych w mieście, spekulatorów wsi i miasta, że program tej listy byłby, niezależnie od zastrony dynej frazesów — programem zakucia Polski w dyby niewoli imperialistycznej; programem wrogości wobec naturalnego sojusznika i prawdziwego przyjaciela Polski, Związku Radzieckiego; programem przekształcenia Polski w kolonię protektorów Kruppa i Guderlana i w przedpole agresji antyradzieckiej; byłby programem głodnej niewoli narodu polskiego. Dla tego rodzaju ludzi i programu w Polsce — i to trzeba twierdzić i wyraźnie powiedzieć — wolności nie ma i nie będzie. I niech pan zwróci uwagę, że tym, którzy kolportują pytanie: „co się zmieni po wyborach?” — o to właśnie chodzi. Oni

chcieliby zmiany władzy ludowej na władzę Scheiblerów i Radziwiłłów, Flicków i Harrimanów; oni chcieliby tę właśnie zmianę, która im spaść po nocach nie daje — i której nie będzie!

— Trochę się pan uniósł, redaktorze, ale podzielim paną gniew i ja tego rodzaju „zmiane” odrzucam z pogardą, a nawet, tak jest, nawet z niechęcią, bo wtedy Polska stałaby się znowu igraszką w rękach imperialistów, a ja sam znowu częścią... „nadprodukcji inteligencji”. Bo ja, widzi pan, przed wojną byłem i to przez długie lata... Mniejsza. Wydaje mi się jednak — choć może pan tego nie dostrzeże zza biurka — że również niemało uczciwych ludzi, którzy nie chcą powrotu kapitalistów i obszarników, zadaje sobie pytanie: „po co wybory, skoro jest wspólna lista”.

— Odpowiem panu na to możliwie krótko i konkretnie. Wybory są doniosłym aktem politycznym i konstytucyjnym. Stanowią prawo każdego obywatela, a zarazem czyn każdego obywatela. Głosując, każdy z nas wywiera swój wpływ na ukształtowanie przyszłego Sejmu, który m. in. opracuje i uczyni prawem obowiązującym plany gospodarcze zmieniające oblicze naszego kraju. Ponadto kampania wyborcza ogromnie aktywizuje najszerze masy ludowe, podnosi ich świadomość polityczno-gospodarczą — istotne źródło siły naszego państwa — zespala wokół niezwykle doniosłych zadań oraz wokół naszego budownictwa również i mniej świadome, a nawet zacofane odłamy naszego społeczeństwa. Równocześnie wybory izolują wroga, izolują tych, którzy sami siebie postawili poza bardzo szerokimi granicami Frontu Narodowego. Im bardziej zaś zaktywizujemy masy ludowe, im wyżej podniesiemy ich świadomość polityczną; im bardziej usprawnimy przez oddolną aktywność i kontrolę mas nasz aparat administracyjny — państwowy i gospodarczy; im skuteczniej na cześć wyborów rozwiniemy ruch współzawodnictwa pracy w mieście i wypełnianie zobowiązań przez wieś; im szczególnie odizolujemy wroga — tym prędzej i łatwiej przełamiemy trudności, przyspieszymy rozwój kraju i dobrobyt. I to jest najgłębszy sens wyborów, które poza tym nie są, rzecz jasna, żadnym cudownym lekarstwem. I w tym najgłębszym sensie wyborów może pan dostrzec, że jednak dużo „się zmieni po wyborach”. I dlatego nie wątpię, że pan nie tylko głosować będzie, ale i przekonywać innych, iż...

— Chwileczkę, muszę to wszystko przemyslać, bo...

— Właśnie o to chodzi, aby pan to sobie dokładnie przemyslał.

— ...bo przecież pan chyba nie oczekuje, że ja tak od razu...

— Oczywiście, za dobrze pana już znam, żeby oczekiwać, że pan tak od razu,

— ...ja muszę się zastanowić. Ale w tym niewątpliwie tkwi... Zresztą, jeśli pan pozwoli, wpadnę znowu któregoś dnia do Redakcji. Ale ostrzegam, że z nowym bagażem wątpliwości, Np. te trudności, o których pan wspominał, to wcale nie jest takie proste, Albo np. — jak w praktyce wyraża się mój osobisty udział w rządzeniu krajem. Ja panu, redaktorze, spokoju tak łatwo nie dam.

— Bardzo proszę. Niepokój, który pan wnosi, jest bardzo pożyteczny. A więc czekam,

SLAW

Na naszej fall

U»SS«A Wehrwolf

W kondominium Morgana i Kruppa, czyli w państwie bońskim odkryto urzędowo terrorystyczno-faszystowską organizację, złożoną z byłych oficerów SS i Wehrmachtu, jawnie finansowaną, wspieraną i zbrojoną przez amerykańskie władze okupacyjne. Przez amerykańskie władze okupacyjne, które w Niemczech Zach. przebywają — jak powszechnie wiadomo — tylko po to, żeby... chronić delikatną roślinkę „demokracji zachodniej” i „wolności”, ucieleśnionych najpełniej w osobie b. członka rady nadzorczej „Deutsche Bank”, herr doktora Konrada Adenauera,

Ale nie odbiegajmy od tematu. Owóż premier jednego z „krajów” bońskich „Republiki Federalnej”, mianowicie premier Hesji Zinn — członek socjaldemokratycznej Partii (SPD) — oświadczył urzędowo w dn. 8 b. m. w miejscowym Landtagu (parlamentcie), iż policja heska wykryła terrorystyczną, SS-owską organizację pod skromną nazwą „Służba Techniczna”, z niejakim Gerhardem Petersem na czele,

Na najbliższą przyszłość zadania „Służby Technicznej” polegały — jak ujawnił Zinn — na „likwidowaniu” prawie stu członków KPD. (Komunistycznej Partii Niemiec) oraz członków socjaldemokratycznej SPD. (Tę ostatnią fakt tłumaczy przyczynę wystąpienia Zinna). Lista, zawierająca nazwiska tych ofiar, stanowiła tylko część skonfiskowanego przez policję heską materiału; resztę przywódcy „Służby Technicznej”, uzbrojonej w amerykańską broń (pistolety maszynowe, rkm-y, wyrzutniki granatów, materiały wybuchowe, specjalne bagnety i t. d.) — resztę przywódcy zdążyli zniszczyć, lub przekazać — jak przyznaje nawet zachodnio-niemiecka, reakcyjna agencja DPA — amerykańskiemu łącznikowi,

Okazuje się zatem — zgodnie z ostrzeżeniami przywódców KPD — iż topór terroru amerykańsko-hitlerowskiego wzniesiony jest nad głową nie tylko komunistów niemieckich, lecz również i niektórych działaczy z SPD, którzy przeciwstawiają się polityce wojny oraz tzw. „układowi ogólnemu”, pchającemu Niemcy Zachodnie do krwawej awantury w służbie amerykańskich i hitlerowskich imperialistów,

Zinn oświadczył ponadto, że władze amerykańskie nie zadowolają się utrzymywaniem stałego łącznika i regularnym przekazywaniem SS-ma-nom ogromnych funduszy, ale oddały Petersowi umyślnie w tym celu zarekwirowany dom, otaczając go specjalną ochroną amerykańską.

Kiedy w dniu 18 września br. policja heska aresztowała członków amerykańsko - hitlerowskiej „Służby Technicznej”, naczelny prokurator boński nakazał zwolnić aresztowanych, powołując się na rozkaz władz amerykańskich.

Ujawnienie przez SPD-owca (i „premiera” Hesji) jawnie faszystowskiego spisku zbrodniarzy-SS z „obrońcami wolności”-USA wywołało w Niemczech Zachodnich olbrzymie wzburzenie. Zarówno wśród mas robotniczych, jak również i wśród szerokiego koła mieszczaństwa,

Zarówno rząd boński, jak i cała reakcja zachodnio-niemiecka — łącznie z prawniczym kierownictwem SPD — usiłuje zrzucać całą winę na... wywiad amerykański. Rzecj kapitalna: przewodniczący BDJ („Bund Deutscher Jugend”, faszystowska organizacja młodzieżowa, oficjalnie popierana przez rząd Adenauera; jej filią była „Służba Techniczna”), przewodniczący BDJ, Lueth, oskarżył wywiad amerykański o to, że — cytując dosłownie —

„bez wiedzy kierowników BDJ, liczącej 18 tysięcy członków, infiltrował w jej szeregi „wych agentów” (tj. agentów wywiadu amerykańskiego).

Jednakże na pytanie dziennikarzy dotyczące herza „Służby Technicznej”, Lueth musiał przyznać, że Gerhard Peters był i jest nadal członkiem BDJ. Z dalszych oświadczeń Luetha wynika, że działalność BDJ — będącej centralą terrorystycznej „Służby Technicznej” — była znana zarówno rządowi Adenauera jak i prawnicowemu kierownictwu SPD.

Cała reakcyjna prasa zachodnio-niemiecka ma wyraźną pretensję do swych amerykańskich protektorów, że utrzymywali oni bezpośredni kontakt z terrorystycznym bojówka-

mi, a nie — jak przysto — za pośrednictwem rządu Adenauera,

W tej sytuacji milczenie przestało być złotem. I Wysoka Komisja Amerykańska zmuszona była oświadczyć, iż — warto dosłownie to zacytować, jako standardowy i niedościgniony wzór cynizmu amerykańskiego — iż:

„nie posiada żadnych informacji na temat tajnej organizacji, o której mówił w środę pan premier Zinn w Landtagu heskim. Wysoka Komisja Amerykańska nie może zająć stanowiska wobec oświadczenia pana premiera Zinna, ponieważ nie zna jeszcze dokładnego tekstu enuncjacji... Może jednak zapewnić, iż żaden urzędnik amerykański w pracach organizacji udziału nie brał i że władze amerykańskie potępiają tego rodzaju działalność”.

„Mianowicie wtedy, gdy zostają na tego rodzaju działalności przychyłone za arcy-„demokratyczną” rączkę.

Co do nas, to gotowiliśmy iść o zakład, że nawet „Głos Ameryki” — Głos morderców Martyki — nie zdoła wyjaśnić, dlaczego — skoro władze amerykańskie są tak dziewiczo niewinne w aferze U»SS«A Wehrwolf, ujawnionej w Hesji — dlaczego te władze zarekwirowały pewien dom na rzecz Gerharda Petersa; dlaczego otoczyły go specjalną, amerykańską ochroną; dlaczego SS-mani ze „Służby Technicznej” byli uzbrojeni w broń amerykańską i otrzymywali fundusze amerykańskie; i dlaczego, wreszcie, właśnie władze amerykańskie poleciły bońskiemu naczelnemu prokuratorowi zwolnić aresztowanych członków „Służby Technicznej”. O której Wysoka Amerykańska Komisja podobno po dziś dzień „nie posiada żadnych informacji”.

Chętnie przyznajemy, że nigdy przenigdy nie potrafilibyśmy ukazać gangstersko-faszystowskiego oblicza amerykańskich „obrońców wolności” i amerykańskich „wyzwalczy” równie plastycznie, jak je pokazała afery U»SS«A Wehrwolf, tj. amerykańskich i hitlerowskich wilkołaków w Hesji.

W.

którym władzę sprawuje lud pracujący, stale podnoszenie stopy życiowej, oświaty i zdrowotności. W Republice Tadyckiej przypada obecnie na 10.000 mieszkańców 58 osób studiujących na wyższych uczelniach, podczas gdy w Szwecji — tylko 21. W Uzbekkiej SRR przypada teraz jeden lekarz na 895 mieszkańców, w Holandii zaś — na 1.180 mieszkańców.

Przykłady takie można mnożyć i mnożyć. Składają się one wszystkie razem na wspaniały obraz wzrastającej potęgi ZSRR i całego obrotu socjalistycznego. Tworzą one wszystkie razem porywającą perspektywę przyszłego świata komunizmu, perspektywę przekształcaną w rzeczywistość przez Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego, przez Partię Lenina i Stalina.

W Panmundżon i w Pekinie

Perspektywie tej władzy świata kapitalistycznego przeciwstawiają groźbę nowych awantur wojennych. W bieżącym tygodniu generałowie amerykańscy, którzy nie są w stanie pokonać małej Korei, oświadczyli w Panmundżon, że przerywają bezterminowo rokowania rozejmowe. Jednocześnie zapowiedzieli oni dalsze bombardowania północnej Korei. Pretekstem do zerwania rokowań stała się dla Amerykanów sprawa jeńców wojennych — bezprawna amerykańska odmowa repatriacji koreańskich i chińskich jeńców.

Rzecz jasna, że ani ten nowy szantaż, ani groźba nalotów, ani bezcelne zachowanie się szefa amerykańskiej delegacji, Harrisona, w Panmundżon nie przestrasza narodu koreańskiego i walczących u jego boku ochotników chińskich. Bardziej trzeźwi komentatorzy amerykańscy przyznają, że ich agresywne wojska są dziś

dalsze od zwycięstwa, niż przed 2 lata. A przebieg kampanii wyborczej w USA wykazuje, że naród amerykański niecierpliwie oczekuje zakończenia niesławnej awantury w Korei.

Podczas gdy kondotierzy Wall Street wykazali raz jeszcze w Panmundżon, że pragną rozszerzenia wojny na Dalekim Wschodzie, delegaci zgromadzeni w Pekinie na Kongresie Pokoju Narodów Azji i Strefy Pacyfiku obradowali nad skutecznymi sposobami obrony pokoju. Skład delegacji i przebieg obrad w Pekinie świadczą, że Kongres ten stanie się wielkim wydarzeniem w życiu tej części kuli ziemskiej i godnym wstępem do Kongresu Narodów w Obronie Pokoju zwołanego na grudzień b. r. w Wiedniu.

Znane są zatargi między Indiami i Pakistanem w sprawie Kaszmiru. Zatargi sztucznie wywołane przez imperializm brytyjski i sztucznie podsypane przez imperializm amerykański. Dla nastroju Kongresu w Pekinie niezwykle wymowny był fakt odczytania wspólnej deklaracji delegatów Indii i Pakistanu. Bez imperialistów narody tych państw potrafiłyby rozstrzygnąć w duchu wzajemnego porozumienia wszystkie sprawy sporne.

W Paryżu i Fontainebleau

W obozie postępu i pokoju rośnie jedność i harmonia. W obozie imperialistycznym rośnie przeciwieństwo. Szczególnie zastrzyli się ostatnio sprzeczności między Stanami Zjednoczonymi i Francją. Jednym z powodów jest Afryka Północna (Maroko, Algier i Tunis), gdzie kapitaliści i generałowie amerykańscy występują jako spadkobiercy kolonialnego imperium francuskiego. Doszło nawet do tego, że rząd francuski odmówił przy-

jęcia noty amerykańskiej, ingerującej brutalnie w sprawy Francji.

Z drugiej strony rząd Pinaya, pragnąc pozyskać łaskę amerykańskich „opiekunów” i chcąc wykazać swą służalczość wobec „zasad atlantyckich” postanowił przeprowadzić prowokacyjną akcję przeciw organizacjom i wydawnictwom demokratycznym w postaci licznych rewizji, aresztów itd. Akcja ta wywołała we Francji gwałtowne oburzenie — oburzenie przeciw Pinayowi i jego amerykańskiemu przełożonemu.

We Francji rosną nastroje anty-amerykańskie. Świadczy o tym np. wypowiedź pułkownika Jacquot, człowieka dalekiego od sympatii lewicowych. W związku z niszczeniem przez okupantów amerykańskich lasów wokół Fontainebleau, ten pułkownik oświadczył: „Wojskowi amerykańscy mają postawę pełną brutalnej pogardy, aż nazbyt przypominającą czasy okupacji hitlerowskiej”.

W Berlinie, Sztokholmie i Hesji

Zagadnienie Niemiec stanęło w ubiegłym tygodniu na porządku dziennym w związku z obchodem trzeciego rocznicy Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Przyjazd do Berlina przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Szernikina, był nowym dowodem, jak wielką wagę Związek Radziecki i cały obóz pokójowy przywiązuje do pokojowego rozwiązania problemu Niemiec i jak poważnie rozwijają się stosunki między NRD i ZSRR. Na czele delegacji polskiej stał premier Cyrankiewicz. Zjednoczenie Niemiec i podpisanie traktatu pokojowego z Niemcami będzie w przyszłym tygodniu tematem obrad Międzynarodowej Konferencji w Sztokholmie w sprawie pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego. Delegacja polska wraz z delegacjami szereg innych krajów szukać będą

w Sztokholmie dróg i sposobów utrzymania pokoju w Europie przez pokój w Niemczech i z Niemcami.

A jak obóz imperialistyczny wyobraża sobie przyszłość Niemiec, można było się przekonać w ostatnich dniach po rewelacjach socjaldemokratycznego „premiera” Hesji, Zinna. Zinn ujawnił fakt wykrycia w Hesji tajnej organizacji terrorystycznej na wzór hitlerowski, finansowanej ze źródeł amerykańskich. Mordy i kapturę popełniane na działaczach robotniczych i terror wobec elementów demokratycznych — oto droga, którą już raz szedł Hitler i która teraz idą jego amerykańscy naśladowcy...

Dwa podstawowe prawa

Przedstawione powyżej wydarzenia tygodnia oddają wiernie kontrastowy obraz dzisiejszej sytuacji międzynarodowej. Obraz ten nie jest przypadkowy. Rządzą nim dwa podstawowe prawa, zdefiniowane przez Stalina, Prawo podstawowe socjalizmu, którego istotne cechy i wymogi brzmią tak:

„Zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa drogą nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki”

i prawo podstawowe współczesnego kapitalizmu:

„Zapewnienie maksymalnego zysku kapitalistycznego drogą wyzysku, ruin i pauperyzacji większości ludności danego kraju, drogą ujarzmienia i systematycznego ograbiania narodów innych krajów, zwłaszcza krajów zacofanych, wreszcie drogą wojen i militaryzacji gospodarki narodowej wykorzystywanych dla zapewnienia najwyższych zysków”.

G. J.

PRZEKROJ TYGODNIA

Ilustracja dwóch praw

O CZY całego świata zwrócone są w tym tygodniu na Moskwę. Przebieg XIX Zjazdu WKP(b) interesuje setki milionów ludzi na całej kuli ziemskiej. Interesuje ludzi pracy — przyjaciół Związku Radzieckiego, którzy, ze wzruszeniem obserwują, jak pierwsze na świecie państwo robotników i chłopów toruje dla nich — dla nas — drogę do szczęśliwej przyszłości. I niepokoi wodzieli obóz imperialistyczny — wrogów Związku Radzieckiego, którzy z nieukrywanym przerażeniem przyznają olbrzymie osiągnięcia Kraju Rad.

Z referatów i wystąpień na XIX Zjeździe WKP(b) wylania się z niezwykłą plastycznością obraz dwóch obozów: obozu socjalistycznego, który kroci z sukcesu do sukcesu i którego awangarda — narody radzieckie — już wkracza w epokę komunizmu; i obozu imperialistycznego, który przeżywa pogłębiający się kryzys gospodarczy i który stoi w obliczu narastających wewnętrznych sprzeczności i niebezpieczeństwa konfliktów między krajami kapitalistycznymi.

Materiał faktyczny, zawarty w przemówieniach na Zjeździe w Moskwie, jest najlepszą ilustracją dwóch podstawowych praw ekonomicznych naszej epoki, sformułowanych z genialną prostotą przez Stalina — prawa socjalizmu i prawa współczesnego kapitalizmu. Prawa o maksymalnym zaspokojeniu stale rosnących mate-

rialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa w socjalizmie. I prawa o zapewnieniu maksymalnego zysku kapitalistycznego drogą wyzyskiwania ogromnej większości własnego narodu i ujarzmiania innych narodów.

Z przemówienia L. P. Berli przytoczymy kilka ilustracji tych dwóch praw.

Związek Radziecki w ciągu 35 lat od Wielkiego Października zwiększył swoją produkcję przemysłową 39 razy. Najbogatsze państwo kapitalistyczne — Stany Zjednoczone — w tym samym czasie zwiększył produkcję tylko 2,8 razy. O tempie rozwoju przemysłu radzieckiego świadczy fakt, że przemysł budowy maszyn tylko w roku 1952 wyprodukował więcej maszyn i urządzeń, niż w pierwszej i drugiej pięcioletce łącznie.

Dzięki takim sukcesom narody radzieckie wypędziły już szeregi państw kapitalistycznych. Jedna tylko republika radziecka, Ukraina, dwukrotnie zniszczona przez najeźdźców, daje obecnie więcej stali i wyrobów walcowanych, niż Francja. W Uzbekistanie radzieckim na 1000 hektarów obszaru zasiewów przypada 14 traktorów, a np. w kapitalistycznych Włoszech — 4 traktory o znacznie mniejszej mocy.

Osiągnięcia przemysłowe umożliwiają państwu, w którym nie ma wyzysku człowieka przez człowieka, w

— Najśmieszniejsze jest to, że pisarze zwykle słuchają takich wy-
wiedzi z ogromnym zdumieniem, krytyk przypisuje im marnotę i myś-
k których nigdy nie mieli. Prawda, ojcze!

Wczoraj i dziś wsi polskiej

Tak było

Ziemia

Prawie połowa (47,3 proc.) całej ziemi uprawnej w Polsce przed wojną znajdowała się w rękach obszarńców. Przeciętą rodziną obszarńczą posiadała ok. 700 ha użytków rolnych. 2000 najwzrostszych rodzin obszarńczych posiadało przeciętnie po 3000 ha.

Proletariat wiejski, liczący 2.473.000 rodzin, posiadał zaledwie 14,8 proc. gruntów. W tym 747.000 rodzin posiadało gospodarstwa karłowate (poniżej 2 ha), a 1.138.000 — gospodarstwa małorolne (od 2 do 5 ha).

Bezrolni (najemni robotnicy w rolnictwie), liczyli 2.701.000 osób, co w przeliczeniu na rodziny stanowiło 590.000 rodzin.

Kultura rolna

W ciągu 20 lat rządów burżuazyjno-obszarńczych — zelektryfikowano łącznie 1.263 wsie.

Produkcja maszyn rolniczych i ciągników

(wg. cen niezmiennych)

R. 1938 — 19 mln zł.

R. 1951 — 161 mln zł.

Zużycie nawozów sztucznych na 1 ha

R. 1938 — 7,1 kg.

R. 1951 — 23,9 kg.

Praca

0 — 8 milionów „ludzi zbędnych”, a więc — bezrobotnych na wsi. Brak wszelkich perspektyw i możliwości znalezienia jakiegokolwiek pracy w mieście.

Pełne zatrudnienie ludności rolniczej na wsi i w mieście. Szerokie możliwości podnoszenia kwalifikacji zawodowych i awansu społecznego.

Spójność

Wielu odżywiało się przede wszystkim ziemniakami (391 kg. na osobę dorosłą rocznie w gosp. od 2 — 5 ha) oraz mąką żytnią (116 kg.). Konsumpcja takich artykułów, jak cukier, mięso, masło, mąka pszenna — była na wsi niska. To samo dotyczyło spożycia artykułów przemysłowych, które wobec t. zw. „nożyc cen” były dla wsi niedostępne.

W Polsce Ludowej z roku na rok wzrastała produkcja artykułów, jak cukier (6,3 kg. w r. 1936 — dziś 13,1 kg.), mąka pszenna (58 kg. w r. 1936 — 63 kg. obecnie), mięso (z 10,5 kg. przed wojną do 16 kg. obecnie). Natomiast spadło w porównaniu z okresem przedwojennym spożycie ziemniaków (z 391 kg. na 265 kg.), kasz (z 15 kg. na 8 kg.), mąki żytniej (z 116 kg. na 107 kg.).

Kredyt

W Polsce kapitalistycznie obszarńczej biedny i średniorolny chłop nie miał dostępu do kredytów publicznych. Głównym źródłem kredytu był prywatny kredyt lichwiarski. Za pożyczony na przedwójku 1 kwintal zboża chłop musiał oddać kulakowi w jesieni 2 — 3,5 kwintala. Stopa procentowa od pożyczek gotówkowych u kulaka i lichwiarza osiągała niejednokrotnie 300 proc. rocznie! Około miliona gospodarstw rolnych było tak zadłużonych przed wojną, że ich właściciele pracowali nie dla siebie, lecz na lichwiarza, kulaka i innych wierzycieli.

W Polsce Ludowej kredyt publiczny (państwowy i spółdzielczy) dla wsi służył mało- i średniorolnym chłopom. W r. 1950 suma udzielonych tym gospodarstwom kredytów wynosiła łącznie 23 mld. zł., w czym kredyt inwestycyjny — 2,5 mld. zł., kredyt obrotowy i kontraktacyjny — 20 mld. zł. W związku z udostępnieniem przez państwo mało- i średniorolnym chłopom taniego kredytu państwowego, zapotrzebowanie wsi na kredyt prywatny i zależność od prywatnych wierzycieli — znikły prawie całkowicie.

Polska Ludowa zdjęła z chłopów pracujących olbrzymi ciężar długów lichwiarskich, wynoszący przed wojną 1 miliard 200 milionów złotych.

Oświata

27,6 proc. ludności wiejskiej — analfabeci.

Analfabetyzm, jako zjawisko masowe w miastach i na wsi, zlikwidowany już w końcu 1951 r.

LICZBA MŁODZIEŻY WIEJSKIEJ (DZIECI ROBOTNIKÓW ROLNYCH I CHŁOPÓW ŚREDNIO- I MAŁOROLNYCH).

1938 r.

1952 r.

W SZKOLACH OGÓLNOKSZTAŁCĄCYCH:

5,6 proc.

30,8 proc.

W SZKOLACH WYŻSZYCH:

5,8 proc.

20,0 proc.

W SZKOLACH ROLNICZYCH:

8.700

57.558

Problem polityczno-ekonomiczny

Rozłam

Ustrój kapitalistyczny stwarzał sztuczny mur podziału i sprzeczności interesów między wsią i miastem. Nieodłączne plagi kapitalizmu: „głód ziemi”, bezrobocie, „zbędni ludzie”, „nożyc cen”, trudności zbytu artykułów rolniczych, a wreszcie ciemnota i zacofanie, były powodem powstawania i utrzymywania antagonizmów między ludnością pracującą wsi i miast.

Ten rozłam umożliwiał warstwie pałoczyńskiej utrzymywanie się przy władzy i uprzedmiotowienie bezwzględnej wyzysku proletariatu wiejskiego i miejskiego.

Spójność

Władza ludowa likwidując kapitalizm obalila sztuczny mur między wsią i miastem. Udowodniła, że w ustroju demokracji ludowej i socjalizmu nie tylko nie ma sprzeczności między interesami wsi i miasta, lecz istnieje między nimi ścisła zbieżność. Sojusz robotniczo-chłopski, zaciśnięty się spójnia ekonomiczna między wsią i miastem — to fundament władzy ludowej. Jedność dążeń i celów ludu pracującego wsi i miast pogłębia się i kzepnie.

Ta jedność znajduje pełny wyraz w Programie Wyborczym Frontu Narodowego.

T. D.

RADIO

na dzień 12 października 1952 r.

(niedziela)

Na fal 1322 m.

Program dnia 7.20 14.00 Wiadomości 6.00 7.00 8.00 12.04 16.00 20.00 23.00

6.05 Muzyka 7.25 Od melodii do melodii 8.10 Koncert 8.15 Kalendarz Radiowy 8.40 Muzyka 8.55 Z cyklu: Concerti Grossi

Wielki taniec i śpiewa — w wyk. Zespołu Regionalnego z Dąbrówki Wielkiej Szamoty i Chwałkowskiego 9.40 Aud. dla dzieci 10.10 Późna Wieść 10.15 Późna Wieść 10.20 Późna Wieść 10.25 Późna Wieść 10.30 Późna Wieść 10.35 Późna Wieść 10.40 Późna Wieść 10.45 Późna Wieść 10.50 Późna Wieść 10.55 Późna Wieść 11.00 Późna Wieść 11.05 Późna Wieść 11.10 Późna Wieść 11.15 Późna Wieść 11.20 Późna Wieść 11.25 Późna Wieść 11.30 Późna Wieść 11.35 Późna Wieść 11.40 Późna Wieść 11.45 Późna Wieść 11.50 Późna Wieść 11.55 Późna Wieść 12.00 Późna Wieść 12.05 Późna Wieść 12.10 Późna Wieść 12.15 Późna Wieść 12.20 Późna Wieść 12.25 Późna Wieść 12.30 Późna Wieść 12.35 Późna Wieść 12.40 Późna Wieść 12.45 Późna Wieść 12.50 Późna Wieść 12.55 Późna Wieść 13.00 Późna Wieść 13.05 Późna Wieść 13.10 Późna Wieść 13.15 Późna Wieść 13.20 Późna Wieść 13.25 Późna Wieść 13.30 Późna Wieść 13.35 Późna Wieść 13.40 Późna Wieść 13.45 Późna Wieść 13.50 Późna Wieść 13.55 Późna Wieść 14.00 Późna Wieść 14.05 Późna Wieść 14.10 Późna Wieść 14.15 Późna Wieść 14.20 Późna Wieść 14.25 Późna Wieść 14.30 Późna Wieść 14.35 Późna Wieść 14.40 Późna Wieść 14.45 Późna Wieść 14.50 Późna Wieść 14.55 Późna Wieść 15.00 Późna Wieść 15.05 Późna Wieść 15.10 Późna Wieść 15.15 Późna Wieść 15.20 Późna Wieść 15.25 Późna Wieść 15.30 Późna Wieść 15.35 Późna Wieść 15.40 Późna Wieść 15.45 Późna Wieść 15.50 Późna Wieść 15.55 Późna Wieść 16.00 Późna Wieść 16.05 Późna Wieść 16.10 Późna Wieść 16.15 Późna Wieść 16.20 Późna Wieść 16.25 Późna Wieść 16.30 Późna Wieść 16.35 Późna Wieść 16.40 Późna Wieść 16.45 Późna Wieść 16.50 Późna Wieść 16.55 Późna Wieść 17.00 Późna Wieść 17.05 Późna Wieść 17.10 Późna Wieść 17.15 Późna Wieść 17.20 Późna Wieść 17.25 Późna Wieść 17.30 Późna Wieść 17.35 Późna Wieść 17.40 Późna Wieść 17.45 Późna Wieść 17.50 Późna Wieść 17.55 Późna Wieść 18.00 Późna Wieść 18.05 Późna Wieść 18.10 Późna Wieść 18.15 Późna Wieść 18.20 Późna Wieść 18.25 Późna Wieść 18.30 Późna Wieść 18.35 Późna Wieść 18.40 Późna Wieść 18.45 Późna Wieść 18.50 Późna Wieść 18.55 Późna Wieść 19.00 Późna Wieść 19.05 Późna Wieść 19.10 Późna Wieść 19.15 Późna Wieść 19.20 Późna Wieść 19.25 Późna Wieść 19.30 Późna Wieść 19.35 Późna Wieść 19.40 Późna Wieść 19.45 Późna Wieść 19.50 Późna Wieść 19.55 Późna Wieść 20.00 Późna Wieść 20.05 Późna Wieść 20.10 Późna Wieść 20.15 Późna Wieść 20.20 Późna Wieść 20.25 Późna Wieść 20.30 Późna Wieść 20.35 Późna Wieść 20.40 Późna Wieść 20.45 Późna Wieść 20.50 Późna Wieść 20.55 Późna Wieść 21.00 Późna Wieść 21.05 Późna Wieść 21.10 Późna Wieść 21.15 Późna Wieść 21.20 Późna Wieść 21.25 Późna Wieść 21.30 Późna Wieść 21.35 Późna Wieść 21.40 Późna Wieść 21.45 Późna Wieść 21.50 Późna Wieść 21.55 Późna Wieść 22.00 Późna Wieść 22.05 Późna Wieść 22.10 Późna Wieść 22.15 Późna Wieść 22.20 Późna Wieść 22.25 Późna Wieść 22.30 Późna Wieść 22.35 Późna Wieść 22.40 Późna Wieść 22.45 Późna Wieść 22.50 Późna Wieść 22.55 Późna Wieść 23.00 Późna Wieść 23.05 Późna Wieść 23.10 Późna Wieść 23.15 Późna Wieść 23.20 Późna Wieść 23.25 Późna Wieść 23.30 Późna Wieść 23.35 Późna Wieść 23.40 Późna Wieść 23.45 Późna Wieść 23.50 Późna Wieść 23.55 Późna Wieść 24.00 Późna Wieść 24.05 Późna Wieść 24.10 Późna Wieść 24.15 Późna Wieść 24.20 Późna Wieść 24.25 Późna Wieść 24.30 Późna Wieść 24.35 Późna Wieść 24.40 Późna Wieść 24.45 Późna Wieść 24.50 Późna Wieść 24.55 Późna Wieść 25.00 Późna Wieść 25.05 Późna Wieść 25.10 Późna Wieść 25.15 Późna Wieść 25.20 Późna Wieść 25.25 Późna Wieść 25.30 Późna Wieść 25.35 Późna Wieść 25.40 Późna Wieść 25.45 Późna Wieść 25.50 Późna Wieść 25.55 Późna Wieść 26.00 Późna Wieść 26.05 Późna Wieść 26.10 Późna Wieść 26.15 Późna Wieść 26.20 Późna Wieść 26.25 Późna Wieść 26.30 Późna Wieść 26.35 Późna Wieść 26.40 Późna Wieść 26.45 Późna Wieść 26.50 Późna Wieść 26.55 Późna Wieść 27.00 Późna Wieść 27.05 Późna Wieść 27.10 Późna Wieść 27.15 Późna Wieść 27.20 Późna Wieść 27.25 Późna Wieść 27.30 Późna Wieść 27.35 Późna Wieść 27.40 Późna Wieść 27.45 Późna Wieść 27.50 Późna Wieść 27.55 Późna Wieść 28.00 Późna Wieść 28.05 Późna Wieść 28.10 Późna Wieść 28.15 Późna Wieść 28.20 Późna Wieść 28.25 Późna Wieść 28.30 Późna Wieść 28.35 Późna Wieść 28.40 Późna Wieść 28.45 Późna Wieść 28.50 Późna Wieść 28.55 Późna Wieść 29.00 Późna Wieść 29.05 Późna Wieść 29.10 Późna Wieść 29.15 Późna Wieść 29.20 Późna Wieść 29.25 Późna Wieść 29.30 Późna Wieść 29.35 Późna Wieść 29.40 Późna Wieść 29.45 Późna Wieść 29.50 Późna Wieść 29.55 Późna Wieść 30.00 Późna Wieść 30.05 Późna Wieść 30.10 Późna Wieść 30.15 Późna Wieść 30.20 Późna Wieść 30.25 Późna Wieść 30.30 Późna Wieść 30.35 Późna Wieść 30.40 Późna Wieść 30.45 Późna Wieść 30.50 Późna Wieść 30.55 Późna Wieść 31.00 Późna Wieść 31.05 Późna Wieść 31.10 Późna Wieść 31.15 Późna Wieść 31.20 Późna Wieść 31.25 Późna Wieść 31.30 Późna Wieść 31.35 Późna Wieść 31.40 Późna Wieść 31.45 Późna Wieść 31.50 Późna Wieść 31.55 Późna Wieść 32.00 Późna Wieść 32.05 Późna Wieść 32.10 Późna Wieść 32.15 Późna Wieść 32.20 Późna Wieść 32.25 Późna Wieść 32.30 Późna Wieść 32.35 Późna Wieść 32.40 Późna Wieść 32.45 Późna Wieść 32.50 Późna Wieść 32.55 Późna Wieść 33.00 Późna Wieść 33.05 Późna Wieść 33.10 Późna Wieść 33.15 Późna Wieść 33.20 Późna Wieść 33.25 Późna Wieść 33.30 Późna Wieść 33.35 Późna Wieść 33.40 Późna Wieść 33.45 Późna Wieść 33.50 Późna Wieść 33.55 Późna Wieść 34.00 Późna Wieść 34.05 Późna Wieść 34.10 Późna Wieść 34.15 Późna Wieść 34.20 Późna Wieść 34.25 Późna Wieść 34.30 Późna Wieść 34.35 Późna Wieść 34.40 Późna Wieść 34.45 Późna Wieść 34.50 Późna Wieść 34.55 Późna Wieść 35.00 Późna Wieść 35.05 Późna Wieść 35.10 Późna Wieść 35.15 Późna Wieść 35.20 Późna Wieść 35.25 Późna Wieść 35.30 Późna Wieść 35.35 Późna Wieść 35.40 Późna Wieść 35.45 Późna Wieść 35.50 Późna Wieść 35.55 Późna Wieść 36.00 Późna Wieść 36.05 Późna Wieść 36.10 Późna Wieść 36.15 Późna Wieść 36.20 Późna Wieść 36.25 Późna Wieść 36.30 Późna Wieść 36.35 Późna Wieść 36.40 Późna Wieść 36.45 Późna Wieść 36.50 Późna Wieść 36.55 Późna Wieść 37.00 Późna Wieść 37.05 Późna Wieść 37.10 Późna Wieść 37.15 Późna Wieść 37.20 Późna Wieść 37.25 Późna Wieść 37.30 Późna Wieść 37.35 Późna Wieść 37.40 Późna Wieść 37.45 Późna Wieść 37.50 Późna Wieść 37.55 Późna Wieść 38.00 Późna Wieść 38.05 Późna Wieść 38.10 Późna Wieść 38.15 Późna Wieść 38.20 Późna Wieść 38.25 Późna Wieść 38.30 Późna Wieść 38.35 Późna Wieść 38.40 Późna Wieść 38.45 Późna Wieść 38.50 Późna Wieść 38.55 Późna Wieść 39.00 Późna Wieść 39.05 Późna Wieść 39.10 Późna Wieść 39.15 Późna Wieść 39.20 Późna Wieść 39.25 Późna Wieść 39.30 Późna Wieść 39.35 Późna Wieść 39.40 Późna Wieść 39.45 Późna Wieść 39.50 Późna Wieść 39.55 Późna Wieść 40.00 Późna Wieść 40.05 Późna Wieść 40.10 Późna Wieść 40.15 Późna Wieść 40.20 Późna Wieść 40.25 Późna Wieść 40.30 Późna Wieść 40.35 Późna Wieść 40.40 Późna Wieść 40.45 Późna Wieść 40.50 Późna Wieść 40.55 Późna Wieść 41.00 Późna Wieść 41.05 Późna Wieść 41.10 Późna Wieść 41.15 Późna Wieść 41.20 Późna Wieść 41.25 Późna Wieść 41.30 Późna Wieść 41.35 Późna Wieść 41.40 Późna Wieść 41.45 Późna Wieść 41.50 Późna Wieść 41.55 Późna Wieść 42.00 Późna Wieść 42.05 Późna Wieść 42.10 Późna Wieść 42.15 Późna Wieść 42.20 Późna Wieść 42.25 Późna Wieść 42.30 Późna Wieść 42.35 Późna Wieść 42.40 Późna Wieść 42.45 Późna Wieść 42.50 Późna Wieść 42.55 Późna Wieść 43.00 Późna Wieść 43.05 Późna Wieść 43.10 Późna Wieść 43.15 Późna Wieść 43.20 Późna Wieść 43.25 Późna Wieść 43.30 Późna Wieść 43.35 Późna Wieść 43.40 Późna Wieść 43.45 Późna Wieść 43.50 Późna Wieść 43.55 Późna Wieść 44.00 Późna Wieść 44.05 Późna Wieść 44.10 Późna Wieść 44.15 Późna Wieść 44.20 Późna Wieść 44.25 Późna Wieść 44.30 Późna Wieść 44.35 Późna Wieść 44.40 Późna Wieść 44.45 Późna Wieść 44.50 Późna Wieść 44.55 Późna Wieść 45.00 Późna Wieść 45.05 Późna Wieść 45.10 Późna Wieść 45.15 Późna Wieść 45.20 Późna Wieść 45.25 Późna Wieść 45.30 Późna Wieść 45.35 Późna Wieść 45.40 Późna Wieść 45.45 Późna Wieść 45.50 Późna Wieść 45.55 Późna Wieść 46.00 Późna Wieść 46.05 Późna Wieść 46.10 Późna Wieść 46.15 Późna Wieść 46.20 Późna Wieść 46.25 Późna Wieść 46.30 Późna Wieść 46.35 Późna Wieść 46.40 Późna Wieść 46.45 Późna Wieść 46.50 Późna Wieść 46.55 Późna Wieść 47.00 Późna Wieść 47.05 Późna Wieść 47.10 Późna Wieść 47.15 Późna Wieść 47.20 Późna Wieść 47.25 Późna Wieść 47.30 Późna Wieść 47.35 Późna Wieść 47.40 Późna Wieść 47.45 Późna Wieść 47.50 Późna Wieść 47.55 Późna Wieść 48.00 Późna Wieść 48.05 Późna Wieść 48.10 Późna Wieść 48.15 Późna Wieść 48.20 Późna Wieść 48.25 Późna Wieść 48.30 Późna Wieść 48.35 Późna Wieść 48.40 Późna Wieść 48.45 Późna Wieść 48.50 Późna Wieść 48.55 Późna Wieść 49.00 Późna Wieść 49.05 Późna Wieść 49.10 Późna Wieść 49.15 Późna Wieść 49.20 Późna Wieść 49.25 Późna Wieść 49.30 Późna Wieść 49.35 Późna Wieść 49.40 Późna Wieść 49.45 Późna Wieść 49.50 Późna Wieść 49.55 Późna Wieść 50.00 Późna Wieść 50.05 Późna Wieść 50.10 Późna Wieść 50.15 Późna Wieść 50.20 Późna Wieść 50.25 Późna Wieść 50.30 Późna Wieść 50.35 Późna Wieść 50.40 Późna Wieść 50.45 Późna Wieść 50.50 Późna Wieść 50.55 Późna Wieść 51.00 Późna Wieść 51.05 Późna Wieść 51.10 Późna Wieść 51.15 Późna Wieść 51.20 Późna Wieść 51.25 Późna Wieść 51.30 Późna Wieść 51.35 Późna Wieść 51.40 Późna Wieść 51.45 Późna Wieść 51.50 Późna Wieść 51.55 Późna Wieść 52.00 Późna Wieść 52.05 Późna Wieść 52.10 Późna Wieść 52.15 Późna Wieść 52.20 Późna Wieść 52.25 Późna Wieść 52.30 Późna Wieść 52.35 Późna Wieść 52.40 Późna Wieść 52.45 Późna Wieść 52.50 Późna Wieść 52.55 Późna Wieść 53.00 Późna Wieść 53.05 Późna Wieść 53.10 Późna Wieść 53.15 Późna Wieść 53.20 Późna Wieść 53.25 Późna Wieść 53.30 Późna Wieść 53.35 Późna Wieść 53.40 Późna Wieść 53.45 Późna Wieść 53.50 Późna Wieść 53.55 Późna Wieść 54.00 Późna Wieść 54.05 Późna Wieść 54.10 Późna Wieść 54.15 Późna Wieść 54.20 Późna Wieść 54.25 Późna Wieść 54.30 Późna Wieść 54.35 Późna Wieść 54.40 Późna Wieść 54.45 Późna Wieść 54.50 Późna Wieść 54.55 Późna Wieść 55.00 Późna Wieść 55.05 Późna Wieść 55.10 Późna Wieść 55.15 Późna Wieść 55.20 Późna Wieść 55.25 Późna Wieść 55.30 Późna Wieść 55.35 Późna Wieść 55.40 Późna Wieść 55.45 Późna Wieść 55.50 Późna Wieść 55.55 Późna Wieść 56.00 Późna Wieść 56.05 Późna Wieść 56.10 Późna Wieść 56.15 Późna Wieść 56.20 Późna Wieść 56.25 Późna Wieść 56.30 Późna Wieść 56.35 Późna Wieść 56.40 Późna Wieść 56.45 Późna Wieść 56.50 Późna Wieść 56.55 Późna Wieść 57.00 Późna Wieść 57.05 Późna Wieść 57.10 Późna Wieść 57.15 Późna Wieść 57.20 Późna Wieść 57.25 Późna Wieść 57.30 Późna Wieść 57.35 Późna Wieść 57.40 Późna Wieść 57.45 Późna Wieść 57.50 Późna Wieść 57.55 Późna Wieść 58.00 Późna Wieść 58.05 Późna Wieść 58.10 Późna Wieść 58.15 Późna Wieść 58.20 Późna Wieść 58.25 Późna Wieść 58.30 Późna Wieść 58.35 Późna Wieść 58.40 Późna Wieść 58.45 Późna Wieść 58.50 Późna Wieść 58.55 Późna Wieść 59.00 Późna Wieść 59.05 Późna Wieść 59.10 Późna Wieść 59.15 Późna Wieść 59.20 Późna Wieść 59.25 Późna Wieść 59.30 Późna Wieść 59.35 Późna Wieść 59.40 Późna Wieść 59.45 Późna Wieść 59.50 Późna Wieść 59.55 Późna Wieść 60.00 Późna Wieść 60.05 Późna Wieść 60.10 Późna Wieść 60.15 Późna Wieść 60.20 Późna Wieść 60.25 Późna Wieść 60.30 Późna Wieść 60.35 Późna Wieść 60.40 Późna Wieść 60.45 Późna Wieść 60.50 Późna Wieść 60.55 Późna Wieść 61.00 Późna Wieść 61.05 Późna Wieść 61.10 Późna Wieść 61.15 Późna Wieść 61.20 Późna Wieść 61.25 Późna Wieść 61.30 Późna Wieść 61.35 Późna Wieść 61.40 Późna Wieść 61.45 Późna Wieść 61.50 Późna Wieść 61.55 Późna Wieść 62.00 Późna Wieść 62.05 Późna Wieść 62.10 Późna Wieść 62.15 Późna Wieść 62.20 Późna Wieść 62.25 Późna Wieść 62.30 Późna Wieść 62.35 Późna Wieść 62.40 Późna Wieść 62.45 Późna Wieść 62.50 Późna Wieść 62.55 Późna Wieść 63.00 Późna Wieść 63.05 Późna Wieść 63.10 Późna Wieść 63.15 Późna Wieść 63.20 Późna Wieść 63.25 Późna Wieść 63.30 Późna Wieść 63.35 Późna Wieść 63.40 Późna Wieść 63.45 Późna Wieść 63.50 Późna Wieść 63.55 Późna Wieść 64.00 Późna Wieść 64.05 Późna Wieść 64.10 Późna Wieść 64.15 Późna Wieść 64.20 Późna Wieść 64.25 Późna Wieść 64.30 Późna Wieść 64.35 Późna Wieść 64.40 Późna Wieść 64.45 Późna Wieść 64.50 Późna Wieść 64.55 Późna Wieść 65.00 Późna Wieść 65.05 Późna Wieść 65.10 Późna Wieść 65.15 Późna Wieść 65.20 Późna Wieść 65.25 Późna Wieść 65.30 Późna Wieść 65.35 Późna Wieść 65.40 Późna Wieść 65.45 Późna Wieść 65.50 Późna Wieść 65.55 Późna Wieść 66.00 Późna Wieść 66.05 Późna Wieść 66.10 Późna Wieść 66.15 Późna Wieść 66.20 Późna Wieść 66.25 Późna Wieść 66.30 Późna Wieść 66.35 Późna Wieść 66.40 Późna Wieść 66.45 Późna Wieść 66.50 Późna Wieść 66.55 Późna Wieść 67.00 Późna Wieść 67.05 Późna Wieść 67.10 Późna Wieść 67.15 Późna Wieść 67.20 Późna Wieść 67.25 Późna Wieść 67.30 Późna Wieść 67.35 Późna Wieść 67.40 Późna Wieść 67.45 Późna Wieść 67.50 Późna Wieść 67.55 Późna Wieść 68.00 Późna Wieść 68.05 Późna Wieść 68.10 Późna Wieść 68.15 Późna Wieść 68.20 Późna Wieść 68.25 Późna Wieść 68.30 Późna Wieść 68.35 Późna Wieść 68.40 Późna Wieść 68.45 Późna Wieść 68.50 Późna Wieść 68.55 Późna Wieść 69.00 Późna Wieść 69.05 Późna Wieść 69.10 Późna Wieść 69.15 Późna Wieść 69.20 Późna Wieść 69.25 Późna Wieść 69.30 Późna Wieść 69.35 Późna Wieść 69.40 Późna Wieść 69.45 Późna Wieść 69.50 Późna Wieść 69.55 Późna Wieść 70.00 Późna Wieść 70.05 Późna Wieść 70.10 Późna Wieść 70.15 Późna Wieść 70.20 Późna Wieść 70.25 Późna Wieść 70.30 Późna Wieść 70.35 Późna Wieść 70.40 Późna Wieść 70.45 Późna Wieść 70.50 Późna Wieść 70.55 Późna Wieść 71.00 Późna Wieść 71.05 Późna Wieść 71.10 Późna Wieść 71.15 Późna Wieść 71.20 Późna Wieść 71.25 Późna Wieść 71.30 Późna Wieść 71.35 Późna Wieść 71.40 Późna Wieść 71.45 Późna Wieść 71.50 Późna Wieść 71.55 Późna Wieść 72.00 Późna Wieść 72.05 Późna Wieść 72.10 Późna Wieść 72.15 Późna Wieść 72.20 Późna Wieść 72.25 Późna Wieść 72.30 Późna Wieść 72.35 Późna Wieść 72.40 Późna Wieść 72.45 Późna Wieść 72.50 Późna Wieść 72.55 Późna Wieść 73.00 Późna Wieść 73.05 Późna Wieść 73.10 Późna Wieść 73.15 Późna Wieść 73.20 Późna Wieść 73.25 Późna Wieść 73.30 Późna Wieść 73.35 Późna Wieść 73.40 Późna Wieść 73.45 Późna Wieść 73.50 Późna Wieść 73.55 Późna Wieść 74.00 Późna Wieść 74.05 Późna Wieść 74.10 Późna Wieść 74.15 Późna Wieść 74.20 Późna Wieść 74.25 Późna Wieść 74

Kandydaci na posłów okręgu Jędrzejów

Mieczysław Hoffman

członek KC PZPR — Minister Przemysłu Spożywczego urodził się 14 sierpnia 1913 r. Po ukończeniu szkoły średniej wstąpił w r. 1933 na Uniwersytet Warszawski na wydział chemii. Tu nawiązał kontakt z lewicowymi organizacjami studenckimi — ZNMS, „Życie” oraz z towarzyszami KPP. Przez cały czas studiów walczył aktywnie z reakcyjnymi, ONR-owskimi organizacjami na uniwersytecie. W czasie okupacji pracował jako robotnik. Organizował walkę sabotażową. Od 1941 r. należał do RPPS pozostając w kontakcie z PPR. W październiku 1944 r. zaczął pracować w resorcie Gospodarstwa Narodowego PKWN. Po zjednoczeniu obu partii robotniczych był sekretarzem Komitetu Warszawskiego PZPR. Obecnie pracuje na stanowisku ministra Przemysłu Roln. i Spożywczego.

Józef Noga

działacz społeczny, przewodniczący WKW ZSL w Kielcach.
Syn robotnika folwarcznego, urodzony 19 marca 1914 roku w Woli Dalszej pow. Łańcut, woj. rzeszowskie. Uczęszczał do szkoły powszechnej, pracując już w bogatszych sąsiadach. Od 14 roku życia pracuje na folwarku u obszarnika Jana Cieńskiego, potem jako robotnik przy naprawie drogi Łańcut — Leżajsk. W r. 1933 jest przewodniczącym koła „Wici”. Od r. 1934, jako członek Stronnictwa Ludowego, bierze udział w strajkach robotników rolnych w folwarku Potockich, współorganizuje strajk robotników w fabryce wódek w Łańcut.

Trzech robotników Odlewni Radomskich zakończyło „sześciolatkę”

Podjęli cenne zobowiązania dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bleruta, Święta Pracy, 22 Lipca i ostatnio stając do czynu wyborczego, trzech robotnicy zakładu nr 1

Przodujący chłop z Lasocin

Cała wieś kielecka odpowiedziała na apel gromady Nowa Wieś w pow. jędrzejowskim przystępując do współzawodnictwa o tytuł „Gromady, która wywiązała się w stu procentach ze wszystkich obowiązków wobec państwa”. We współzawodnictwie tym uczestniczy 1200 gromad województwa kieleckiego.

We współzawodnictwie gromad dokonano wielu wyróżnień indywidualnych. Bolesław Jabłoński z gromady Lasocin w pow. opatowskim, właściciel 3,89 ha należy do przodujących w spełnianiu obowiązków wobec państwa. Zamiast wyznaczonych 121 kg żywności dostarczył 8 tuczników o wadze 1001 kg.
Rolnik Jabłoński wywiązał się w stu procentach także z obowiązków dostaw zbóż. (Tad)

Kalendarzyk sportowca

W KIELCACH
12 bm. o godz. 11 z Boiska ZS Gwardii nastąpi start (meta) kolarzy do Ogólnopolskiego Wyścigu „Ślakiem Gór Świętokrzyskich”. Trasa wyścigu wynosi 120 km.

W STARACHOWICACH
12 bm. na kortach Stali rozegrane zostaną rewanżowe spotkania pomiędzy Stalą Starachowic a Gwardią Kielce. W barwach Gwardii startować będą Gładyszewicz i Kowalski.

COIGDZIE?
Teatr Im. St. Żeromskiego — „Mieszczki modne” Bogusławskiego

KINA
Baltyk — „Rzym miasto otwarte”, film prod. włoskiej
Hel — „Młoda gwiazda”, I seria, film prod. radzieckiej

APTEKI
Społeczna apteka nr 10 plac Jagielloński 7, nr 13 ul. Słowackiego 82

TELEFONY
Pogotowie Ratunkowe 09
Straż Pożarna 08
Komenda MO 12-57

Kielce
Teatr Im. St. Żeromskiego — „Eugenia Grandet”

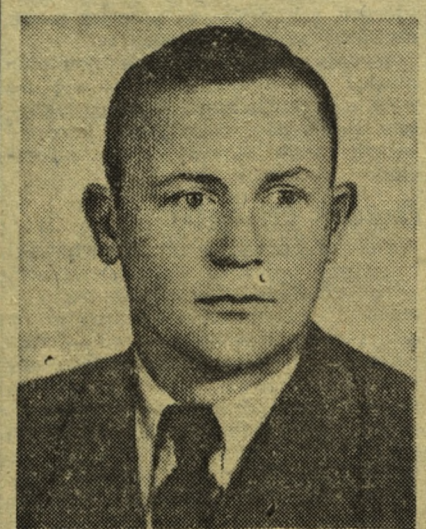
TELEFONY
Pogotowie Ratunkowe 18-88
Straż Pożarna 11-11
Komenda MO 12-13

FACHOWCY POSZUKIWANI

BZEWÓW DO WYKONYWANIA TRZEWIKÓW DZIECIĘCYCH systemem sandalowym (szyte) zatrudni SP-NA GALANTERII SKORZANEJ Im. 1-go MAJA Radom, ul. Garbarska 21, k 10759.

cie, Bierz udział w walkach z policią granatową w Gochówku k. Leżajski i w marszu na Łańcut.

Po wyzwoleniu zostaje powołany przez Pow. Radę Narodową na sta-

Andrzej Werblan

nowsko kierownika PMS w Łańcut. Jako radny WRN w Rzeszowie pracował w Komisji Handlu.

Obecnie jest przewodniczącym WKW ZSL w Kielcach.

Antoni Maciejewski

dyrektor POM-u w Pińczowie. Urodził się w 1904 r. w Dęblinie. Ojciec jego, Franciszek, był ro-

botnikiem kolejowym. Ciężkie warunki zmuszają Antoniego Maciejewskiego do ciężkiej pracy w kamieniołomach w Sitkowie, już od lat czternastu. Po pięciu latach pracy w kamieniołomach odbywa trzyletnią praktykę slusarską w Kielcach. Następnie zostaje przyjęty do kieleckiej huty, ale po kilku miesiącach zostaje zwolniony, ponieważ domagał się podwyższenia płacy robotniczej. Zaczynają się ciężkie lata bezrobocia. Do roku 1939 pracuje po kilka miesięcy, znowu w hucie kieleckiej, potem w Miechowie. Bierze udział w manifestacjach robotników, domagających się podwyższenia płacy i poprawy warunków życia klasy robotniczej.

Pierwsze lata wojny spędza w Kielcach, a w roku 1944 zostaje wywieziony do Niemiec, do obozu pracy. Wraca do kraju w pierwszych dniach po wyzwoleniu i bierze udział w uruchomieniu Kieleckich Zakładów Wytwarzania Metalowych. Tu też zdobywa tytuł przodownika pracy i racjonalizatora.

Następnie otrzymuje stanowisko dyrektora POM-u w Pińczowie, gdzie do dziś pracuje. POM-13 przoduje w woj. kieleckim.

Wanda Nawrot

chłopka z Sudolu pow. Jędrzejów.

Urodziła się w roku 1917 w rodzinie chłopskiej w pow. jędrzejowskim. Mimo dużych zdolności mogła ukończyć tylko 6 klas szkoły powszechnej. Ojciec jej, Antoni, uczestnik chłopskich strajków, aktywny społecznie starał się wpisać w umysł dzieci rewolucyjną świadomość. Wanda Nawrot już w 16 roku życia wstępuje do „Wici”. Dla zdobycia pieniędzy na legitymację i składki członkowskie musi zbierać kamienie po polach i sprzedawać je betoniarzom. Do roku 1939 pełni funkcję sekretarza a potem prezesa koła Wici. W latach wojny mieszka w swojej rodzinnej wsi. Po wyzwoleniu oddaje się pracy społecznej. Pracuje w kole-

Krótkowzroczność MRN

Na chodniku pod oknami wystawowymi Domu Książki przy ul. Żeromskiego 24 znajdują się kratki z polanymi pretami. Miłośnicy wystaw książkowych, którzy nie wiedzą o wyłamanych pretach, wpadają w pułapkę. Co prawda pułapka ta chwyta tylko nogi, ale „niewdzięczny” przechodzień kłnie i wymyśla.

A co na to MRN?

„Nowości” handlowe

Zasłużyli na nagrodę, więc otrzymują ją. Po to, by dokonać uroczystego wręczenia dyplomów i upominków, dyrekcja MHD zwołuje na dziś tj. na niedzielę zebranie całej załogi, która dowie się m. in. o wynikach współzawodnictwa w III etapie. Zebranie zwołano do malej sali teatru na godz. 10.

„Gdzie przykroć, a gdzie przyćmić”? Pytanie pozostałoby bez odpowiedzi, gdyby nie PSS, która w połowie bm. uruchomiła wzorową poradnię krawiecką, tymczasowo przy ul. Słowackiego 2. Skrojenie bluzki np. kosztować będzie... 3 złote. Porady do tyczące konfekcji dziecięcej — bezpłatne. Warto być dzieckiem, albo... członkiem „Powszechnej”, bo ci właśnie będą mieli pierwszeństwo w korzystaniu z porad.

Radomski PDT, była PSS, ale nie było B. U. C. i K. O. W.
I nie ma. Dziecięciny. Chodzi bowiem o bukiety rozmiarów 22, 23 i 24 na maleństwa od 3 do 5 lat życia. Dlaczego? Pytamy MHD, PSS, PDT, CHPS, kiedy będą? B. U. C. i K. O. W.

Radomski PDT, była PSS, ale nie było B. U. C. i K. O. W.

Radomski PDT, była PSS, ale nie było B. U. C. i K. O. W.

Radomski PDT, była PSS, ale nie było B. U. C. i K. O. W.

Radomski PDT, była PSS, ale nie było B. U. C. i K. O. W.

Radomski PDT, była PSS, ale nie było B. U. C. i K. O. W.

Radomski PDT, była PSS, ale nie było B. U. C. i K. O. W.

Radomski PDT, była PSS, ale nie było B. U. C. i K. O. W.

Ligi Kobiet. Jest czynnym członkiem Zw. Sam. Chł., zostaje prezesem Gminnego Zarządu ZSCH w Przysławiu. Następnie wstępuje do Stron-

Adam Ciosek

członek spółdzielni produkcyjnej z Rożnicy pow. Jędrzejów.

Urodzony w Rożnicy, gm. Stupia, pow. Jędrzejów 4 sierpnia 1900 r. Po skończeniu 4 klas miejscowej szkoły powszechnej pracuje do roku 1919 na 4-morgowej gospodarce ojca, następnie do r. 1922 pełni służbę wojskową. Należy do postępowych organizacji młodzieży wiejskiej. W r. 1926 wstępuje do Komunistycznej Partii Polski. W listopadzie 1932 r. zostaje aresztowany i osadzony w więzieniu w Kielcach.

W czasie okupacji pracuje przy budowie stacji kolejowej w Sędziszowie. Po wyzwoleniu, jako członek PPR, organizuje Komitet Miejski PPR w Szczekocinach i KG PPR w Rokietnie, w którym pełni funkcję sekretarza. Od r. 1945 jest członkiem prezydium GRN w Siupiu, dwukrotnie odznaczony dyplomem uznania za pracę społeczną.

Pracuje usilnie przy organizowaniu spółdzielni produkcyjnej w Rożnicy, która powstaje w r. 1950. Jest zastępcą przewodniczącego Zarządu Spółdzielni.

Spotkania kandydatów ze społeczeństwem

W ciągu października odbędą się w Radomiu 6 spotkań kandydatów na posłów ze społeczeństwem naszego miasta.

13 bm. godz. 17 w PDK kobiety naszego miasta spotkają się z kandydatami na posłów: Putramentem, Hochfeldem, Małolepszym i Karoliną Grzegorzczak.

14 bm. godz. 17 w PDK nastąpi spotkanie z robotnikami garbarni kandydatów: Hochfelda, Cichawę, Tomasika i Grzegorzczak.

19 bm. godz. 15 (niedziela) w świetlicy Z.M. spotkają się z robotnikami tej fabryki kandydaci: gen. Jaroszewicz, Matia i Grzegorzczak.

W tym samym dniu gen. Jaroszewicz i Małolepszy spotkają się z żołnierzami i oficerami W.P. (a)

LPŻ szkoli w wielu dziedzinach i uczy kochać Wojsko Polskie

Gdy zasiedli po raz pierwszy za kierownicą, drżali im ręce, klepsko szło kierowanie wozem. Spokojny głos instruktora Nowickiego przywracał „przytomność” niejednemu, zanim nie opowalował jazdy na „sto dwa”. 57 słuchaczy kursu samochodowego II stopnia zorganizowanego przy Powiatowym Zarządzie LPŻ, za kilka dni otrzyma prawo jazdy. Dla niejednego z młodych absolwentów będzie to równoznaczne ze zdobyciem zawodu.

Jedni będą kierowcami, inni powrócą na wieś, by prowadzić traktory w najbliższym ośrodku maszynowym.

Liga Przyjaciół Żołnierza coraz bardziej rozszerza swoją działalność. Dzięki prowadzonemu przez koła gminne i terenowe szkoleniu w różnych dziedzinach, niewykwalifikowa-

ni młodzież zdobywa wiadomości z radiotechniki, uczy się obsługiwać pojazdy mechaniczne, uprawia sport strzelecki, motocyklowy i inne.

Wiele kół LPŻ osiągnęło dobre wyniki w pracy. Członkowie LPŻ, a także pełni zapału do pracy instruktorzy społeczni, wiedzą nabytą w wojsku dzielą się z młodszymi kolegami. Przykładem dobrze pracującego może być koło LPŻ przy PGR Kłudno; liczy ono 21 członków. Ko-

zrzucają oni wiele od swego prezesa ob. Konstantego Janusza, który dba o poziom ideologiczny członków, przeprowadza częste pogadanki o Wojsku Polskim i Armii Radzieckiej.

Podobnie pracuje koło LPŻ przy spółdzielni Garbarz w Szydłowie,

gdzie 40 osób z pomyślnymi wynikami ukończyło szkolenie. Przy szkoleniu w Wacynie prowadzonym przez radiotechniki I stopnia.

W II Tygodniu LPŻ, trwającym 5-12 bm. członkowie koła przy kładach Metalowych w Szydłowie zorganizowali kurs strzelecki, na którym uczyć się będą wszyscy członkowie. Po zakończeniu tak planu powiad, by ukończyć go na 10 dni po terminie. Wszyscy członkowie będą następnie szkolenie samodzielną.

Tydzień Ligi Przyjaciół Żołnierza upłynął w kołach na zwiększenie pracy i popularyzacji zagadnień brzości i budowy kraju. Zorganizowano przy pomocy młodzieży szereg występy będące manifestacją uczuć i przywiązania społeczeństwa do Ludowego Wojska Polskiego. Adm-

demie takie odbyły się we wsiach Białobrzegi i Jedlińsk. Ponadto zorganizowano imprezy sportowe i strzelanki z wiatrowości i innych konkurencji. Liczny udział wzięli również młodzież LPŻ w manifestacjach i umacnianie przywiązania do Ludowego Wojska Polskiego.

Podobnie pracuje koło LPŻ przy spółdzielni Garbarz w Szydłowie,

gdzie 40 osób z pomyślnymi wynikami ukończyło szkolenie. Przy szkoleniu w Wacynie prowadzonym przez radiotechniki I stopnia.

W II Tygodniu LPŻ, trwającym 5-12 bm. członkowie koła przy kładach Metalowych w Szydłowie zorganizowali kurs strzelecki, na którym uczyć się będą wszyscy członkowie. Po zakończeniu tak planu powiad, by ukończyć go na 10 dni po terminie. Wszyscy członkowie będą następnie szkolenie samodzielną.

Tydzień Ligi Przyjaciół Żołnierza upłynął w kołach na zwiększenie pracy i popularyzacji zagadnień brzości i budowy kraju. Zorganizowano przy pomocy młodzieży szereg występy będące manifestacją uczuć i przywiązania społeczeństwa do Ludowego Wojska Polskiego. Adm-

demie takie odbyły się we wsiach Białobrzegi i Jedlińsk. Ponadto zorganizowano imprezy sportowe i strzelanki z wiatrowości i innych konkurencji. Liczny udział wzięli również młodzież LPŻ w manifestacjach i umacnianie przywiązania do Ludowego Wojska Polskiego.

Podobnie pracuje koło LPŻ przy spółdzielni Garbarz w Szydłowie,

gdzie 40 osób z pomyślnymi wynikami ukończyło szkolenie. Przy szkoleniu w Wacynie prowadzonym przez radiotechniki I stopnia.

W II Tygodniu LPŻ, trwającym 5-12 bm. członkowie koła przy kładach Metalowych w Szydłowie zorganizowali kurs strzelecki, na którym uczyć się będą wszyscy członkowie. Po zakończeniu tak planu powiad, by ukończyć go na 10 dni po terminie. Wszyscy członkowie będą następnie szkolenie samodzielną.

Tydzień Ligi Przyjaciół Żołnierza upłynął w kołach na zwiększenie pracy i popularyzacji zagadnień brzości i budowy kraju. Zorganizowano przy pomocy młodzieży szereg występy będące manifestacją uczuć i przywiązania społeczeństwa do Ludowego Wojska Polskiego. Adm-

demie takie odbyły się we wsiach Białobrzegi i Jedlińsk. Ponadto zorganizowano imprezy sportowe i strzelanki z wiatrowości i innych konkurencji. Liczny udział wzięli również młodzież LPŻ w manifestacjach i umacnianie przywiązania do Ludowego Wojska Polskiego.

Kandydaci na zastępców posłów okręgu Jędrzejów

Adam Ciosek

członek spółdzielni produkcyjnej z Rożnicy pow. Jędrzejów.

Urodzony w Rożnicy, gm. Stupia, pow. Jędrzejów 4 sierpnia 1900 r. Po skończeniu 4 klas miejscowej szkoły powszechnej pracuje do roku 1919 na 4-morgowej gospodarce ojca, następnie do r. 1922 pełni służbę wojskową. Należy do postępowych organizacji młodzieży wiejskiej. W r. 1926 wstępuje do Komunistycznej Partii Polski. W listopadzie 1932 r. zostaje aresztowany i osadzony w więzieniu w Kielcach.

W czasie okupacji pracuje przy budowie stacji kolejowej w Sędziszowie. Po wyzwoleniu, jako członek PPR, organizuje Komitet Miejski PPR w Szczekocinach i KG PPR w Rokietnie, w którym pełni funkcję sekretarza. Od r. 1945 jest członkiem prezydium GRN w Siupiu, dwukrotnie odznaczony dyplomem uznania za pracę społeczną.

Pracuje usilnie przy organizowaniu spółdzielni produkcyjnej w Rożnicy, która powstaje w r. 1950. Jest zastępcą przewodniczącego Zarządu Spółdzielni.

Spotkania kandydatów ze społeczeństwem

W ciągu października odbędą się w Radomiu 6 spotkań kandydatów na posłów ze społeczeństwem naszego miasta.

13 bm. godz. 17 w PDK kobiety naszego miasta spotkają się z kandydatami na posłów: Putramentem, Hochfeldem, Małolepszym i Karoliną Grzegorzczak.

14 bm. godz. 17 w PDK nastąpi spotkanie z robotnikami garbarni kandydatów: Hochfelda, Cichawę, Tomasika i Grzegorzczak.

19 bm. godz. 15 (niedziela) w świetlicy Z.M. spotkają się z robotnikami tej fabryki kandydaci: gen. Jaroszewicz, Matia i Grzegorzczak.

W tym samym dniu gen. Jaroszewicz i Małolepszy spotkają się z żołnierzami i oficerami W.P. (a)

W r. 1952 na Święcie Ludowym Pacanowie zostaje odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Maria Pawłowska

chłopka z Krasocina, pow. włoszczyńskiego.

Córka Marcina, robotnika kolejowego z Częstochowy. Urodziła się roku 1905. Po śmierci ojca, w lat 4, przenosi się wraz z rodziną Krasocina. Matka musi ciężko pracować u bogaczy na utrzymanie kilku dzieci.

Nedza zmusza 14-letnią Marię do emigracji z kraju. Do roku 1939 pracuje w Niemczech. Nie mogąc tam znaleźć pracy w kraju wyjechała do Francji, skąd wraca 6 latami.

Do roku 1939 cierpi w kraju na chłopską. Po wyzwoleniu bierze udział w akcjach społecznych na Pracy aktywnej w Lidze Kół. W 1950 r. wstępuje do ZSL i włącza się do działalności społecznej. Ma liczną rodzinę z pięcioma dziećmi. Wzrostła w niej świadomość obywatelską i obowiązki wobec państwa.

Pracuje usilnie przy organizowaniu spółdzielni produkcyjnej w Rożnicy, która powstaje w r. 1950. Jest zastępcą przewodniczącego Zarządu Spółdzielni.

Winni śmierci strażnika kolejowego chuligani — zbrodniarze surowo ukarani

(Korespondencja z Warszawy)

Proces dwóch chuliganów — morderców strażnika kolejowego Aleksandra Rymera odbył się wczoraj w Wołominie na sesji wyjazdowej warszawskiego Sądu Wojewódzkiego. Rozprawa prowadzona była w trybie doradczym.

Na ławie oskarżonych zasiedli: 31-letni Stanisław Smoliński i 19-letni Mieczysław Waldemar Chruściński, mieszkańcy Wyszki. Oba mają już bogatą przeszłość kryminalną, zwłaszcza Smoliński, który w ciągu 7 lat był zatrzymywany około 100 razy za opilstwo, awanturnictwo i jazdę bez biletu.

Dn. 6 września br. Smoliński i Chruściński wracali pociągami z Warszawy do Rybienka k. Wyszki. Była to sobota. Dla dodania sobie animuszów obaj — chociaż każdy w innym miejscu: Smoliński w bramie, Chruściński w restauracji — wypili po pół litra wódki. Podróż odbywali oczywiście na stopniu wagonu, aby uniknąć placenia za przejazd. Przed Wołominem funkcjonariusz SOK, Aleksander Rymer, jadący w towarzystwie kolegi swego, E. Dąbrowskiego, wezwał pasażerów do zajęcia miejsc w wagonie. W „odwiecie” Chruściński dopadł między wagonami Dąbrowskiego i pobił go, choć Dąbrowski jest kaleką. „Uderzyłem go raz, a potem poprawiłem” — oświadczył cynicznie sam oskarżony na rozprawie.

Za Wołominem, przed stacją Zagórec, Rymer podszedł do jadącego wagonu na stopniu Smolińskiego i zażądał okazania biletu. Smoliński podał mu bilet miesięczny z... września 1951 r. (był to ostatni bilet, jaki wykupił, choć jeździł codziennie do Warszawy). Strażnik usiłował wylegitymować chuligana, ale dostał pięścią w twarz. Smoliński wezwał do udziału w boju Chruścińskiego, który przytrzymał Rymera za mundur, wtedy Smoliński oderwał nogi

Rymera od buforów i dwoma ciosami rzucił swą ofiarę z pociągu. Na skutek pęknięcia czaszki Rymer ponił natychmiastową śmierć.

Zbrodnia Smolińskiego i Chruścińskiego była szczytem chuligańskich wybrzydłości, częstych jeszcze na trasie Warszawa — Wołomin — Rybienko. Źródłem ich jest nadużycie alkoholu, jazda „na gapę” i kompletne lekceważenie przepisów kolejowych przez pewien odłam pasażerów, rekrutujących się przeważnie spośród podmiejskich szumowin i chuliganów. Wszystkich tych chuliganów, od których zdecydowanie ograniczają się ludzie pracy, korzystający z pociągów na trasie Warszawa — Rybienko, charakteryzuje wspólna cecha: nienawiść do funkcjonariuszy służby bezpieczeństwa, przedstawicieli ludowej praworządności. „Bilem Rymera, bo był SOK-istą, a SOK-ist utrudniał mi jazdę bez biletu” — zeznał na rozprawie Smoliński, a sam Smoliński, którego „nie stało” było rzekomo na bilet miesięczny 25 zł, a który na wódkę wydał lekką ręką po 120 zł.

Państwo ludowe usuwa konsekwentnie przyczyny powstawania zbrodni, likwiduje zacięcie i wywołuje tych, których wychowanie można, ale dla chuliganów — zbrodniarzy jest bezsilne. Dowodem na to były surowe wyroki w podobnej sprawie chuliganów z Zabli, do dem tego jest wyrok w procesie Smolińskiego i Chruścińskiego — kara śmierci dla Smolińskiego, a kara 12 lat więzienia z utratą praw na 3 lata dla Chruścińskiego — wyrok, który stanowi ostrzeżenie dla wrogów państwa i prawa. (plk)

Redakcja i Administracja Radom, ul. Żeromskiego 46, tel. 14 50 i 15 90. Odpowiedzialny za pismo: Komitet Redakcyjny Wydawnictwa Prasy „Czytelnik”.

Prenumerata miesięczna zł 4.05, za półroczną zł 22.50. Zamówienia i wypłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze. Ogłoszenia drobne zł 1.50 za wiersz wymiarowe za tekstem zł 3 — za 1 mm. specjalne zł 18 — za wiersz. Konto PKO 1-717.110.

Druk RSW „PRASA” Marszałkowska 3/5 3-B-27607

OGŁOSZENIA DROBNE

Trzymiesięczne nowoczesne korespondencyjne kursy kielczyńskie, Łódź, skrytka 163, 10654-0.

J. Dygala, kor.